UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

30 КВІТНЯ, 1970.
Число № 18
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
APRIL 30, 1970.

ПАПА КРИТИКУЄ ІТАЛІЙСЬКІ ГАЗЕТИ

ФАЛЬШИВІ СЕНСАЦІЇ З ОСТРОВА САРДИНІЇ

Папа Павло VI відвідав недавно місто Кальярі, на італійському острові Сардинії, де відслужив св. Літургію, а потім відвідав бідну дільницю того міста. Там виголосив промову, в якій закликав до поправи житлових умовин мешканців тої дільниці. В той час вібралась група анархістичних демонстрантів, які протестували проти упосліджування італійським урядом мешканців Сардинії. Котрийсь із репортерів італійської газети написав, що хтось з демонстрантів кинув каменем у колону автомобілів, у якій їхав Папа. Великі італійські газети зробили з того великі новинки на першій стороні, що нібито демонстранти обкидали камінням автомобіль Папи. Папа гостро скартав репортерів великих газет, які ради сенсації, перекрутили факти. Папа сказав, що прийняття в Кальярі «було дуже щире й сердечне й тривало 10 годин». Проте газети не написали про ціле прийняття, а роздули лише незначний інцидент, що його спричинив хтось з невеликої групи дмеонстрантів.

Ватиканські достойники, що були з Папою, стверджують одноголосно, що в автомобіль Папи ніхто каменем не кидав. Можливо, що хтось кинув каменем у автомобіль на кінці колони, де їхала поліція. Вони оповідають, що перед церквою св. Іллі в тій бідній дільниці Папу привітали понад 4,000 мешканців, які щиро віталися з Папою та передавали йому дарунки.

В час демонстрації анархістів було поранених 14 поліцаїв та 10 анархістів.

Один з анархістів мав таблицю, що на ній був заклик до Папи, щоб Папа зі своїх маєтків поміг бідним людям містечка Кальярі. Папа мав заявити, що «Папа не такий багатий, як деякі люди кажуть. Ми маємо не раз труднощі, як поплатити біжучі рахунки Апостольської столиці».

Наш первоієрарх відвідає Англію

На запрошення українського єпископа Августина Горняка, в першому тижні місяця травня до Англії прибуде верховний архиепископ Йосиф. Під час двотижневого перебування він відвідає всі більші українські осередки та відслужить всюди Службу Божу. До почесного комітету запрошено представників громадських установ та організацій та все духовенство Української Католицької Церкви в Англії.

Головою ділового комітету є канцлер екзархії в Англії о. д-р Степан Вівчарук.

У СССР – арешти, арешти

Советська опозиція повідомляє, що в СССР проведено масові арештування та суди, які нагадують сталінський терор. Арештування ведуть члени політичної поліції КҐБ.

М. ін., арештовано 160 татарів за демонстрації в Москві. В час другої світової війни кримських татарів, з яких частина співпрацювала з німецькими окупаційними військами, советська влада переселила в Казахстан, а їхню республіку зліквідували. Татари вже кілька разів робили демонстрації в Москві, домагаючись повороту на Крим та відновлення їхньої республіки. Теперішня демонстрація відбулася під час святкування 100-річчя уродин Леніна перед бібліотекою ім. Леніна.

Вістку про арештування татар подала підпільна хроніка, т. зв. саміздат. Там сказано, що 100 татарів арештовано в минулий вівторок, а 60 — в середу. Що з ними сталося, невідомо.

КҐБ арештувало майже всіх татарів, які прибули до Москви.

Численні суди та засуди були протягом минулого місяця в цілому СССР. Суди перервано лише на два дні ленінських святкувань.

Одного університетського професора історії та трьох студентів, що протестували проти «відживання сталінізму» в СССР, засуджено на сім років трудових робіт суворого режиму. Суд відбувся в місті Горький, 200 миль на схід від Москви. Підпільна хроніка повідомляє, що КҐБ арештувало теж советських громадян, що вже повідбували кари за опір чи протести проти теперішнього советського режиму.

ЗДА далі відтягають війська з В'єтнаму

Американський президент Р. Ніксон заповів, що ЗДА відтягнуть протягом одного року, до травня 1971 р., чергових 150,000 вояків з В'єтнаму. Як виявиться якийсь поступ в мирових переговорах у Парижі поміж американською і північно-в'єтнамськими делегаціями, то ЗДА можуть забрати з В'єтнаму ще більше вояків. На думку Ніксона, Південний В'єтнам поволі починає перебирати оборонні становища, що їх досі держали американські вояки.

Після травня 1971 р. у В'єтнамі буде ще 284,000 вояків. В 1969 р. ЗДА мали у В'єтнамі 549,000 вояків. Це було найбільше число американських вояків у В'єтнамі за час війни.

Ніксон не подав реченців, коли вояки будуть залишати В'єтнам.

Клопоти з амер. студентами

ЗДА мають клопоти зі своїми студентами не лише вдома, де вони заживають наркотики, влаштовують демонстрації та підкладають бомби. Багато американських студентів виїджають за кордон, зокрема до тих країн, де дешево можна купити наркотики. Чимало студентів не лише набуває наркотики для свого вжитку; вони ще й перевозять їх до інших країн та продають із грубим зиском.

У місяці лютому цього року 404 американці, головно студенти, були в тюрмах різних країн за нелегальний перевіз наркотиків. Вони сиділи в тюрмах Ливану, Італії, Греції, Еспанії, Західної Німеччини, Марокка. В тюрмах багатьох країн відносини дуже прикрі. Американські дипломатичні представники небагато можуть помогти в'язням із ЗДА. Вони можуть підшукати доброго адвоката, передати посилку з харчами, книгами та ліками. На тому звичайно кінчається їхня поміч. Дипломати не можуть приспішити судових розправ, на які в'язні ждуть у тюрмах не раз більше як рік, ані звільнити в'язня за кавцією, бо майже ні одна держава не дозволяє за кавцією звільняти торгівців наркотиками. Американські дипломати не мають також впливу на вироки кількарічної тюрми чи примусових робіт.

На розпачливі листи батьків, що їх вони пишуть до американських дипломатичних представників в справі своїх синів, є, звичайно, єдина відповідь, що, поза підшуканням оборонця та передачею пачок, дипломати не можуть дати в'язням іншої допомоги.

ЛЕНІНСЬКІ СВЯТКУВАННЯ В МОСКВІ

Брежнєв покищо сидить міцно

У Москві 21 квітня відзначено врочисто 100-річчя народження В. Леніна. На врочистість прибуло понад 100 делеґацій комуністичних партій світу та професійних спілок. Більш як 8,000 комуністів з цілого світу слухали промов та відбирали параду військових частин, молодечих організацій та робітничих груп.

Тригодинну промову виголосив прем'єр Л. Брежнєв, про якого говорили, що його становище захитане. Але під час недавніх святкувань Брежнєва найбільше показували на советській телевізії, він брав участь у всіх святкуваннях та виступав з такою певністю, як колись Н. Хрущов. Це мало б показати перед світом, що поголоски про захитання становища Брежнєва неправдиві. Але знавці СССР заповідають, що зміни в проводі СССР можуть статися ще цього року, коли відбуватиметься 24 з'їзд комуністичної партії СССР, коли мають затвердити новий п'ятирічний плян та «вибрати» новий провід партії.

Брежнєв у своїй промові закликав до єдности комуністичного руху в світі та до дальшої боротьби за перемогу комунізму в усьому світі. На думку Брежнєва, до того може прийти легко, бо західний світ йде до загину. В західному світі панує злочинність, наркоманія та всякі злочини.

Але Брежнєв ствердив також, що в комуністичному світі немає єдности. Він зокрема накинувся на китайських комуністів, яким закинув зраду ленінських принципів та «націоналістичні ухили». Діста лося від Брежнєва й тим, що „хотіли відірвати Чехо-Словаччину від зв'язку з іншими соціялістичними державами та знищити соціялізм в ЧССР. Коли Брежнєв говорив про Китай, то його промову оплескували всі делегати, крім румунських та північнов'єтнамських.

Згдаав Брежнєв й про різні хиби советського господарства — недостачу м'яса та інших харчових продуктів, замало мешкань та лиху якість товарів. Вину за це він приписав робітникам, які ліниві й недбалі, та заповів гострі кари для тих робітників, що порушують дисципліну праці.

Тепер відбулися лише святкування партійних верхів. Загальні, масові святкування будуть в травні.

Того самого дня, як Брежнєв накинувся на Китай, в китайських великих часописах та пресовій аґенції появилася стаття з нападами проти Москви. В статті прославлювано Леніна й Сталіна, а людям теперішнього проводу СССР зроблено закид, що вони, підбігаючи за американськими імперіялістами, «стали ревізіоністичним соціял-імперіялізмом і архизлочинцями в підготові чергової світової війни».

Напали на Кубу

Терористична організація, складена з імігрантів з Куби, вислала терористичні відділи на Кубу, які мали нападати на кубинські військові частини та нищити різні споруди. Кубинські вояки вбили двох терористів. Ф. Кастро обвинувачує у висилці терористів президента ЗДА Р. Ніксона. Скільки терористів висадилося на Кубі, не сказано, але зі звітів Кастро та з заяв провідників кубинської терористичної організації виходить, що було кілька відділів. Висадка терористів сталася в дев'яту річницю невдалої висадки мехіканських терористів у кубинській «Свинській затоці».

Китайці запускають сателіта

АТОМОВІ РАКЕТИ ЗАГРОЖУЮТЬ ПЕРЕДУСІМ СССР

Комуністичний Китай вистрілив у міжлянетні простори свого першого сателіта. 381-фунтовий сателіт оббігає Землю що 114 хвилин, кружляючи на висоті між 273 та 1480 миль. Сателіт перелітає, м. ін., над частиною ЗДА.

Китайський сателіт передає на Землю протягом 40 секунд пісню, в якій оспівується подвиги Мао Цзедуна, 10 секунд — дані з наукових інструментів, а 10 секунд радіо мовчить. Так повторяється кожної хвилини.

Вистрілення сателіта в міжпланетні простори показує, що Китай має вже ракети, при помочі яких може обстрілювати атомовими ракетними бомбами далекі території. Серед теперішніх китайсько-советських непорозумінь найбільш загроженим може бути СССР, а може й ЗДА. Вістка про вистріл китайського сателіта викликала немиле здивування в СССР та ЗДА, хоч фахівці вважають, що Китай буде вживати сателітів та ракетних бомб радше для оборони перед можливим нападом СССР.

Китайська пресова аґенція пише, що запуск міжпланетного сателіта «дуже зміцнив збройну потугу Китаю та революційних народів світу» і «приборкав зухвалість імперіялістів, модерних ревізіоністів та всієї реакції». Вістку про китайський осяг з великою радістю подали Північний В'єтнам, Північна Корея та Албанія. У СССР, поза новинками, нема інших коментарів. Американські військові кола заповідають, що Китай буде мати міжконтинентальні ракетні бомби в 1973 р.

Китайці не подали, звідки вистрілено сателіта, але припускають, що це сталося в провінції Сінкянґ, де вони постійно проводять атомові та ракетні досліди.

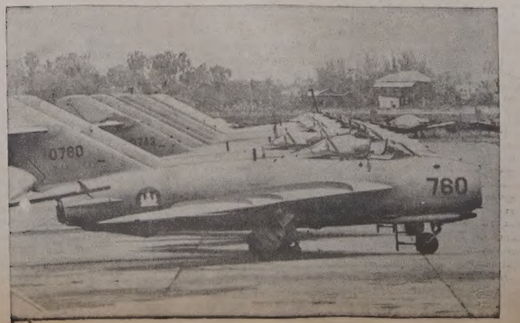

► ЗЛІВА: Схоплений партизан В'ет-Конґу серед вояків Камбоджі в околиці міста Ан Тасом.

► УНИЗУ: Советські бойові літаки «МІҐ-17» — на летовищі Фном Пен у Камбоджі. Такі самі літаки має північнов'єтнамське військо.

СОВЄТСЬКО-КИТАЙСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ

На мертвій точці

Советсько-китайські переговори для полагодження спору за кордон ведуться вже шостий місяць, але без ніякого висліду. Головною причиною застою є бажання СССР та Китаю не доводити до дальшого загострення відносин, а перeждати якийсь час, поки в обох країнах справа цього спору трохи притихне.

У Пекіні вже від 20 жовтня м.р. сидить восьмичленна советська делегація на чолі із заступником міністра закордонних справ В. Кузнецовим. Покищо розмови ведуться про пропозиції, щоб обидві держави відтягнули з 4,000-милевого кордону свої війська. Одначе навіть у цій справі досі не осягнено ніякого порзоуміння. Виглядає, що ні СССР, ні Китай не хочуть загострювати спору. Переговори ведуться поволі, щоб далі була надія на якесь мирне полагодження.

В Еспанії припинили українські радіопередачі

Державна еспанська радіостанція в Мадріді, що довгі роки пересилала українські радіопередачі припинила їх. Радіопрограмами керував п. В. Пастущук. Деколи бувають ще короткі радіопередачі українською мовою, але їх змістом є тільки новинки з еспанського життя.

Припускають, що причиною припинення українських радіопередач є переговори між СССР та Еспанією у справі звороту золота еспанського державного банку, що його еспанські комуністи під час громадянської війни в 1936 р. вивезли були до Москви. Советський уряд, кажуть, зажадав припинення радіопередач. Різні українські чинники роблять старання, щоб українські радіопередачі привернути.

Коротки вісти

♦ **Управа міста** Едмонтону вирішила, що едмонтонці, які не платять на час рахунку за світло, ґаз, електрику і телефони, платитимуть 6% за незаплачені рахунки.

♦ **Кол. албертський** прем'єр Е. Меннінґ дістав високе канадське відзначення «Медалю Канади». Від утворення того відзначення в 1967 р. 294 канадці одержали те відзначення.

♦ **Залізнича** компанія Сі-Пі-Ар зменшує число своїх поїздів. Через це втратить працю 500 робітників.

♦ **Уряд провінції** Манітоби заборонив риболовлю у Вінніпезькому озері, озері Сідар та в ріці Саскачевані. Води озер та ріки затруєні, риба в них теж затруєна й може загрожувати людському здоров'ю.

♦ **У Канаді** мають продавати советські дізельні трактори на нафтову ропу на 20 — 30% дешевше від канадських. Канадські трактори силою по 55 та 75 кінських сил коштують бл. 100 дол. від одної кінської сили, а советські коштуватимуть по 70 — 80 дол. від одної кінської сили.

♦ **Китайська** комуністична армія протягом місяців березня та квітня розстріляла 83 членів китайської молодечої комуністичної організації „Червона Ґвардія", яка мала вести «протиреволюційну» діяльність. Минулими роками „Червона Ґвардія" нищила різні культурні здобутки та переслідувала комуністів-противників Мао Цзе-дуна.

♦ **Американський** фабрикант автомобілів Г. Форд II відбув у Москві розмови з прем'єром А. Косиґіном та міністром автомобільної продукції А. Тарасовим в справі будови фабрики автомобілів в татарській автономній області над рікою Кома. Фабрика буде виробляти 150,000 вантажних автомобілів річно. Форд має помогти її збудувати.

♦ **ЗДА зменшили** свої війська в Европі на 10,000 вояків. То переважно адміністраційний персонал. ЗДА мають тепер в Европі 300,000 вояків.

♦ **Американська компанія** «Парсонс енд Вайтмор» будує недалеко Принс Алберт, Саскачеван, фабрику паперу коштом 120 мільйонів долярів. У фабриці, що продукуватиме денно 1,000 тонн паперової маси, буде працювати 1200 - 1500 робітників.

♦ **ЗДА** домагалися від Франції заплатити 400 мільйонів долярів за залишені там військові споруди НАТО, збудовані американцями. Французький уряд відмовився заплатити ту суму.

♦ **Чотири воєнні** англійські кораблі стежать за советськими воєнними кораблями, які роблять морські маневри біля побережжя Шотляндії та Норвеґії. Англійські кораблі виконують патрольну службу в рямцях діяльности оборонного союзу НАТО.

♦ **Палестинські** терористи обстрілювали з території Йорданії ізраїльські військові становища советськими мінометами „Катюшами" з віддалі 12 миль. Ізраїльські втрати невеликі.

♦ **На італійському** військовому летовищі Удіне розбився військовий літак. У катастрофі згинуло 19 осіб, у тому 10 членів акробатичної групи.

♦ **СССР та Сирія** підписали торговельну умову на 5 років. В умові обі держави зобов'язалися збільшити торговельні обороти на 50%. Минулого року торговельний оборот між обома державами дійшов до 90 мільйонів дол.

♦ **Австралія,** яка має у В'єтнамі 8,000 вояків, заповіла, що зменшить там свої військові частини на 750 вояків та деяку кількість допоміжного персоналу.

♦ **Советські** підводні судна з 16 ракетними атомовими бомбами крутяться по Атлянтійському океану у віддалі 1200 миль, звідки їхні ракети легко можуть досягнути ЗДА.

♦ **У Мюнхені,** Німеччина, помер на 71-ому році життя П. Шмідт, колишній головний перекладач Гітлера. Шмідт знав добре 18 мов. Він, м. ін., був перекладачем у час розмов між Гітлером та Чемберленом напередодні другої світової війни.

♦ **У СССР** виходить нове видання советської енциклопедії. В попередньому виданні в першому томі було чотири світлини Сталіна. Тепер нема ні одної. Але припускають, що про Сталіна напишуть у томі, де будуть статті під гаслом „С".

ІСТОРИЧНЕ ТЛО ІДЕЇ ПАТРІЯРХІЇ

о. Ярослав ФЕДУНИК

Українську спільноту у вільному світі, як теж на рідних землях, в Україні, цікавить і хвилює велика ідея: завершення устрою Української Католицької Церкви у формі Києво-галицької патріярхії. У зв'язку із цією преважливою проблемою нашої Церкви, її бути чи не бути, часто виринають різні неясності.

Коли, власне, зародилась ідея власної патріярхії? Де шукати її праджерел? Чи вона є тільки твором великого митрополита, слуги Андрія Шептицького та його найгіднішого наслідника — Його Блаженства Иосифа, верховного архиєпископа й кардинала?

Коли будемо шукати початку ідеї Києво-Галицької патріярхії, то треба нам іти аж у сіру давнину нашої державної та церковної історії. Християнство в Русі-Україні почалося дуже рано, ще далеко до офіційного хрещення нашої Батьківщини великим князем Володимиром Великим 988 року.

Перший етап християнства на Українській землі — це апостольська місія ап. Андрія серед грецьких колоній Криму та всього Примор'я від гирла Дунаю аж до Кавказу. Другим етапом у III і IV сторіччі було християнство серед остроготів і візиготів, що тоді володіли територією України. Третя хвиля християнства захопила вже українські племена часів володіння князів Аскольда й Дира. Четвертий етап — доба володіння кн. Ольги та кн. Ізяслава. Вкінці приходить п'ятий і кінцевий етап, себто офіційне хрещення Руси-України за часів Володимира Великого. Ідея патріярхії зароджується ще в третьому етапі християнських впливів в Русі-Україні, за князів Аскольда й Дира. В той час у Русі-Україні дуже успішно християнську місію вели два солунські брати: святі Кирило й Методій. Було це поміж 843 - 862 роками, поки імператор Візантії не післав їх, як знавців місійного діла серед слов'ян, на нову місію в Панонії й Моравії.

Успіх Кирило-Методіївської місії в Русі-Україні був такий великий, що, як пише грецький, дуже солідний літописець того часу Константин Порфірородний, царгородський патріярх Ігнатій 867 року висвятив для Києва начальника тієї церкви: архиєпископа, себто, за теперішньою термінологією, верховного архиєпископа — керівника автономної Церкви. Це призначення відбулося згідно з давньою традицією, яку визначив 35-ий Апостольський канон: «Єпископи окремих народів повинні знати, котрий між ними перший і кого треба вважати головою, і без його волі хай не роблять нічого важливого, хіба в призначених їм парохіях (себто єпархіях) і в селах, що під ними».

Про висилку архиєпископа в Русь-Україну згадує патріярх Фотій в окружному листі до патріярхів Сходу. Це було урядове підтвердження факту київського архиєпископства. На жаль, ані хроніст Константин Порфірородний, ані патр. Фотій не згадують імени першого київського архиєпископа.

Автономність Української Церкви, про яку свідчить установа архиєпископства, пізніше оформилася у виразну ідею патріярхії. Таким чином, ця ідея тягнеться золотою ниткою від початків християнства в Україні крізь усі століття бурхливої історії нашої Церкви. Правда, вона раз виступала з усією силою на денне світло, потім через невідрадні обставини та інтриги Візантії й Москви блідла і наче завмирала, щоб при новій хоч трохи сприятливій нагоді спалахнути з новою силою та показати свою вічну живучість.

В рядах ідеологів та борців за створення Києво-галицької патріярхії були такі велетні духа, як митрополит Иосиф Велямин Рутський, православний митрополит Петро Могила, папи Григорій XVI, Пій IX та Лев XIII, вкінці митрополит Андрій Шептицький і його наступник Блаженніший Иосиф, який ідею патріярхії висунув на II Ватиканському Соборі, а після Собору почав здійснювати.

Декрет «Про східні католицькі Церкви» визнає, що патріярша установа є традиційною формою правління Східних Церков, і радить засновувати нові патріярхії, де є потреба. Встановлення патріярхії застережене Вселенському Соборові або Вселенському архиєреєві. На архиєпископському синоді наших владик, що відбувся в Римі восени минулого року, всі наші єпископи, крім філядельфійського митрополита Амвросія, вирішили, що треба завершити УКЦеркву патріярхією і подали Папі Павлові VI прохання в цій справі.

Відділ БУК едмонтонської парафії Пресв. Євхаристії, як складова частина однієї з наших найстарших організацій, організує доповідь «Проблема Києво-галицької патріярхії під сучасну пору». Запрошений компетентний доповідач поінформує українську громаду Едмонтону й околиці про хід цієї справи, про труднощі і надії. Доповідь буде в залі УНО в Едмонтоні, 10629 - 98 вул., в неділю 3 травня о 7.30 вечора.

Як відбувався «суд» над Ів. Дзюбою?

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА — ДЕРЖАВНА ТАЄМНИЦЯ

Справу Івана Дзюби, автора відомої книжки «Інтернаціоналізм чи русифікація», аж двічі розглядали наприкінці минулого року. Дзюба зробив заяву, що він притримується марксистсько - ленінських позицій, з обуренням відкидав будь-які спроби пов'язувати його з націоналістами, але не каявся і не заперечував того, що написав. Дзюбі висловлено багато «порад» і «доган», але зі спілки письменників його не викинули.

У «Хроніці поточних подій» за 31 грудня 1969 приводяться цікаві дані про заходи викинути Ів. Дзюбу зі Спілки письменників України. На секції київського відділу Спілки пройшло гладко. Після того справа обговорювалась на зборах письменників під керівництвом В. Козаченка. Виступало багато людей і тільки два домагалися виключення Дзюби, обвинуючи його в розголошуванні державних таємниць.

Дзюба відповів, що державних таємниць він не розголошував, бо взагалі не має доступу до них. Один з обвинувачів гукнув до нього: «А чи ж розкриття національної політики нашої партії не є розголошуванням державної таємниці?»

Нема в нас злодіїв: люди самі крадуть

ПІДПІЛЬНА БРОШУРА ПРО ЗЛОДІЙСТВО В СССР

У СССР «в тій чи в іншій формі краде величезна кількість свідомих громадян, хто потроху, а хто цілими вагонами; примітивно і магічно-бистроумно; для друзів і для себе; з метою збагачення і для випивки. Крадуть м'ясо і товщ, знаряди і лікарства, дошки, півпровідники, двигуни, папір, сажанки смородини і цемент, цеглу й шифер, чорта й дявола», каже Вікентій Герасимчук, автор брошури «Простота гірша за злодійство», що появилася в т. зв. самовидаві («самiздат»).

У брошурі розглядається злодійство в промислових підприємствах, в установах і в лабораторіях. Дається клясифікація способів злодійства.

«Крадуть тому, що це багато простіше й вигідніше, ніж на зломання голови продиратися крізь магазини, крізь товпу співгромадян, осатанілих від постійної нестачі всього. Крадуть тому, що красти особисте майно покищо вважається негідним, а державне — приємною забавою». Так думають низи.

В загальному всі крадуть за девізою: «Брати, що тільки можна».

ХРОНІКА ПОТОЧНИХ ПОДІЙ, СЕБТО АРЕШТІВ

У Харкові засудили Г. Алтуняна

У Харкові 29 листопада 1969 відбувся суд над Генрихом Алтуняном, радіотехніком і колишнім майором, членом ініціятивної групи для охорони прав людини в СССР.

Під час слідства його обвинили за статтями про антисовєтську пропаганду й агітацію. При кінці слідства ці статті замінено статтями про виготовлення й поширювання документів з фальшивими видумками про совєтський державний і суспільний лад. На процесі переслухано 15 свідків, в тому 8 оборони. Процес був відкритий, і, як завжди під час таких процесів, заля суду була заповнена спеціяльно КГБ підібраною публікою.

Алтуняна присуджено до кари трьох років концтабору загального режиму. В справі свідків оборони Недобори, Карасика, Пономорева, Левіна, Ліфшіца, Каліновського, Подольського і Корнілова, які, як і Алтунян, підписали листа до ООН, має відбутися окреме слідство й процес. Касаційний процес, що відбувся 23 грудня 1969 в Києві і на який не допущено приятелів Алтуняна, об'являючи його таємним, затвердив висоту попередньо присудженої кари.

Проти інших членів ініціятивної групи застосовано різні репресії: В. Борисов, робітник із Ленінграду арештований і визнаний божевільним; Н. Горбаневська арештована; М. Джемілев, робітник з Ташкенту — арештований; В. Красін, економіст — 5 років заслання за «неробство»; В. Левітін-Краснов церковний публіцист — арештований; Ю. Мальцев, перекладач, перебуває в психіятричній клініці; О. Воробьєв, робітник, Перм — у психіятричній лікарні в Москві; В. Герушіні, арештований і підданий медекспертизі в Інституті ім. Сербського, яка признала його „божевільним"; А. Калиновський, інженер, Харків, стане перед судом в Харкові, як і всі інші, про яких ми вище згадали у зв'язку з процесом Алтуняна.

На початку листопада м.р. в Таллінi арештували прозаїка Теет Калласа, 27 років. У редакції журналу „Лоомінг", де працював Каллас, проведено обшук й конфісковано ряд редакційних матеріялів.

Нелегальна «Хроніка поточних подій» повідомляє, що в 1969 р. в СССР 62 особи були арештовані за політичні провини: в Києві — 7, в Харкові — 3, в Ташкенті — 12, в Ризі — 4, в Таллінi — 4, в Москві — 14, в Ленінграді — 5.

Як підкреслює «Хроніка», це число арештованих і присуджених до різних кар куди неповне. Також не враховано тих, що були арештовані й опісля звільнені, і тих, що їх переслідували за допомогою натиску «громадських» органів тощо.

ІСТОРІЯ УКРАЇНЦЯ-КОМУНІСТА З ЮГОСЛАВІЇ

12. ЩЕ ОДНЕ «НАЦІОНАЛЬНЕ» СУДЖЕННЯ

З 10-річним присудом перекинули Барановського в інший табір, а звідти — ще в інші. Час проходив серед невідрадних умовин. Війна закінчилась і прийшов 1949 р. Як відомо, в той час Тіто зірвав був з Москвою, і Барановського знову вивели перед суд, цим разом як тітовця. Почалось знову те саме: допити, досліджування та вимога признатись до вини. Він, Барановський з 1926 року пробував у СССР і то більше на каторзі, а тим самим не мав ні не міг мати якогось зв'язку із зовнішнім світом. Усе, що знав, знав з радянських часописів.

«Одначе, здавалось, слідчі вже були трохи втомлені. Цього разу не дуже й настоювали. Одного дня просто вручили мені судовий присуд 'тройки', яка мене й не бачила: засуджено мене на доживотне заслання у Сибір... як тітоїста й фашиста з Югославії».

Незавидна доля завела Барановського в безмежні сибірські тундри.

«Ціле життя на засланні звелось до виходу на працю і поворот з неї. Для всякого іншого поруху потрібний був дозвіл від НКВД. Людина не має права вільно рухатись у громаді, де живе, без окремого дозволу, а його важко було добути.

Мали ми свого роду якусь платню, але нам забирали великий відсоток, бо ми ж були насправді в'язнями. Постійно нас у чомусь підозрівали, тож були ми під суворим наглядом. Кожний з т. зв. вільних робітників, яких було мало в кожному робочому відділі, міг нам, вигнанцям, безкарно чинити лиха, скільки хотів.

Навіть не знаю, що нас ще, справді, і тримало. Ніякісенької надії більш не було. Докладно ми знали свою перспективу: залишаємось тут у Сибірі до кінця життя. Тут звинемо й родину, всі навіки останемось у цій країні.

Були ж тоді між нами й такі, хто не був засуджений на доживотне вигнання. Дехто тільки на десять років. Були й такі, хто вірив, що з хвилиною, як їм кінчався реченець, можуть знову вестись і почуватись вільними людьми. Пробували б поїхати у свій рідний край, у своє оточення, де колись були заарештовані, або в центральну Росію!

У цьому й був їхній самообман, що й помилково вірили. Дехто з таких просто був заарештований повторно там, куди прибув, мовляв, це 'соціяльно небезпечний елемент'. Адже людина, яка вважала, що вже сплатила свій довг відбуттям присуду, немилосердно себе обманювала. Існувало правило: якщо хтось стільки часу просидів у таборі, в тюрмі чи на засланні, він тим самим був 'лютий на радянську владу' і як такий соціяльно небезпечний. Тим то їх завертали на Сибір. Більшість тих, хто добре знав, що їх чекає, якщо покинуть Сибір, залишались там як вільні, жили там зі своєю сім'єю, навіть мали можливі, а дехто й добрі, умовини. Намагались якось улаштувати своє життя.

Тому що вже давніше моя жінка відреклась мене, щоб самій не впасти в підозру й уникнути переслідування 1937 року, я тут, на Сибірі, у 50-их роках, на засланні, знов оженився. І моя жінка була колишня каторжниця. 1958 р. народилась нам донька. Та й вона народилась на вигнанні й жила дитиною в таких самих умовинах заслання».

13. РЕАБІЛІТАЦІЯ І ПОВОРОТ У ЮГОСЛАВІЮ

Смерть Сталіна раптом змінила каторжну долю багатьох невинних засуджених.

«Після Сталінової смерти всі ми на засланні, що вже давно втратили всяку надію, знову стали писати прохання про розгляд нашої справи з початку, що ми невинні та що домагаємось правди. Події, що мінялись шаленою швидкістю, викликали враження якогось іншого підсоння.

Обставини в СССР стали мінятись. Ходили різні чутки про те, що переглядають засуди, що багатьох невинних реабілітують.

Спроквола табори завмирали... Відчувалось майже на кожному кроці, що щось міняється. Супроти нас, засланців, почало теж мінятись наставлення. Численні, хто давніше до нас ставився з підозрою, тепер раптом побачили, що й ми люди...»

Барановського знову поставили на відповідальний пост. Стали йому говорити, що й його реабілітація — тільки питання часу. 1957 р. прийшла його реабілітація і його вислано на лікування, а затого він повернувся до Югославії.

Може б ще й досі Барановський нидів на Сибірі, якби не розмова Тіта з Хрущовим про Сталінські чистки, а теж про засланих югославців. Насправді Барановського реабілітували вже 1956 року, але в країні, де «все для людини», де «досягнуто велетенських технічних успіхів» і т.д., треба було року, щоб реабілітація дійшла до Барановського. Тепер він дістав з трьох військових трибуналів ухвали, що був невинно засуджений.

Але Росія — Росією! «Як я висловив бажання повернутись до Югославії, — розказує він, — коли я дістав югославського пашпорта і коли все з югославського боку було зроблене, я знову натрапив на труднощі. Пускали мене до Югославії, але родину — ні. Вони вважали, що моя сім'я заснована в СССР, моя дитина народжена там, а моя жінка — громадянка СССР. Я хотів, щоб ми всі виїхали, і ні в голову собі не покладав, щоб я їхав сам. Хотів я взяти і жінку, і дитину. Вкінці — дитину пускали, якщо жінка її відречеться. Моя жінка, так ми договорились, відреклась доньки, і то на письмі в суді, щоб була виконана законна формальність, щоб могти взяти з собою до Югославії свою доньку».

Вернувшись до Югославії, робив заходи, щоб пустили жінку. Був упертий, і тепер усі вкупі в Югославії, де почали нове життя.

Чи можна забути таку нелюдську кривду?

«Цього не можна вимазати з мого життя, ані я не можу цього забути. Не тільки я живу з тим, але й немає ночі, щоб мені це не снилось. Завше мені здається: хтось мене арештує, хтось про мене щось розвідується. Б'ють мене, накидаються на мене, слідкують за мною. Виконую якийсь плян як в'язень, борюсь з чимсь. На допиті доказую слідчому правду, а він не хоче вірити. Все це мені постійно на умі та постійно живу з думками про те життя. З другого боку — завсіди шукаю оту якусь правду, за яку борюсь у нагороду за все те, що я витерпів».

подав
Антін В. Івахнюк

Тільки 7 міністерств в Україні

Число т.зв. республіканських міністерств у нібито самостійній та суверенній УССР постійно зменшується. Торік УССР мала вісім міністерств у галузі економіки, що підлягали київському урядові. При кінці грудня 1969 р. постановою Верховної Ради УССР міністерство хлібопродуктів ліквідували, переміняючи його на союзно-республіканське міністерство заготівель. Таким чином Україна на 35 міністерств має тепер тільки ще сім «республіканських» міністерств. Інші є тільки відділами всесоюзних міністерств.

З НОВИХ ВИДАНЬ

«ПОЛУМ'ЯНЕ СЛОВО»

Збірник критичних статтей про поетичну творчість Яра Славутича вийшов з друку наприкінці минулого року в Українській видавничій спілці (Лондон, Англія). Автори: Микола Щербак і Володимир Жила. Уміщено також уривки з багатьох рецензій на твори поета, віршові присвяти, дружні шаржі тощо. Ціна: 1.25 дол. (з пересилкою). Замовляти: Slavuta Publishers, 72 Westbrook Drive, Edmonton 76, Alberta.

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (4)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

— Гроші я й цареві даю, а титулу вищого як гетьман, значиться, вождь і начальник України, теж не потребую. Мій титул, нині, не згірший від королівського польського, а за значення я з ним також не мінявся б. Але болять мене тії торги, що за живу шкуру українського медведя ідуть. Мене герцогом хочуть зробити, а київське, волинське й чернігівське князівство другим дають. До чого воно подібне? Це ж фантазії, на які я, старий, досвідчений і практичний чоловік ніяк не піду. Мазепа — гетьман і гетьманом усієї України хоче остатися. Мазепа ніяким чином не допустить до того, щоб чужинці сиділи на нових престолах пошматованої української землі. Досить мені цього, досить!

Гетьман зірвався з дряхлого крісла, і став нервово ходити по хаті.

Повставали й старшини і попідпирали собою стіни, щоб не спиняти його.

Крізь вікна залітав спів птахів і свіжий запах розквітлих бузків, котрих було повно по городах і попід плотами.

— Або отсе перестроювання України на московський лад. Замість виборних старшин мають командувати нами, козаками, московські бояри. Що п'ятий чоловік з полку перейде в компанію, дістане мундир і салдатську плату, а решта повернеться додому, щоб сіяти й орати та щоби згодом зробитися звичайними царськими холопами. Скажіть, можемо ми на таке пристати?

Гетьман став і глядів старшинам в очі.

— На таке ми ніяким чином піти не можемо.

— Краще зі шаблею у руці згинути чесно, ніж соромно пхати шию в ярмо.

Гетьман значуче подивився на вікна. Орлик зрозумів цей знак і позачиняв їх.

— Милосте ваша, — почав палко Ломиковський, — реґіментарю наш, надіє ти наша! Пощо ж нам гаятися, якої ще більшої наруги дожидатися? Затягають петлю на шиї нашій чим раз то кріпше, зашморгнуть нас. Усі ми бачимо, до чого воно йде. Вони хочуть Україну не лише поневолити до решти, але хочуть злити її з Московщиною в одно, хочуть переорати наші останні межі, щоб був один великий царський лан, а на ньому цар-ратай, що оре його нашими списами і шаблями і гноїть козацьким трупом на московську пшеницю. Спасаймося, рятуй ти нас, поки пора! Тепер пригожа хвилина, а за який час може доля знов повернеться до царя, а відвернеться від Карла й Станіслава. Пощо нам дожидатися такого повороту. Їйже Богу, або тепер, або ніколи. Гнівайся на мене, пане гетьмане, відбери від мене рангу й рангові маєтності, роби зі мною, що твоя воля, а я раз мушу це тобі сказати, бо так само, як я, гадає нас багато, дев'ятьдесят дев'ять чоловік на сто!

Гетьман узяв Ломиковського за руку і його уста осінив знову звичайний, приязливий усміх.

— Приятелю мій! Ти знаєш, як поляки кажуть: що наґле, то по дябле. Не хочу я, щоб і в нас сталося по дябле. Розумієш мене?

Ломиковський глибоко зітхнув. Бачив, що гетьман знов, як старшини казали, виляє хвостом.

— Не на те я, — говорив гетьман, — ціле життя мудро робив, щоб тепер якоюсь дурницею все діло попсувати. Політика, товариші, не така проста річ, як декому здається. Легше виграти битву, як заключити корисний мир. Вірте ви мені, старому. Бачу це не віднині, що ви напираєте на мене, молестуєте мене, щоб я зробив, як вам, завгідно, а я казав уже це не раз і нині кажу, що зроблю так, як мені мій розум і мої політичні пляни велять. Не інакше! Мусить же в кождому організмі бути якась голова. Хвіст конем не вертить, а кінь хвостом. Не обиджайтеся на мене. Я вас люблю і за вами й жінками й дітьми вашими постою, бо на це я хрест святий цілував, але лишіть ви отсі намови. Я вам довіряю, довіряйте ж і ви мені.

Гетьман устами всміхався, а очима грозив.

— І ще вам одно хочу сказати, щоб ви спокійно могли відійти від мене, а саме, що Мазепа живим у неволю себе не здасть, чуєте — не здасть себе живим у полон ніколи й нікому! Але того самого він і від вас бажає. Побачимо, чи дотримаєте з ним кроку.

На вулиці затупотіли чоботи. Весняне болото підсохло, чути було здалеку, як хто ішов.

Орлик відчинив кватирку і глянув.

— Меншіков! — прошепотів.

Старшини скоро попрощалися з гетьманом і подалися в двері від подвір'я.

Гетьман ще скорше пустився у свою відпочивальню.

Орлик скоренько постелив йому ліжко, зачинив двері від світлиці і сів при своїм столі писати.

Гетьман роздягся і поклався в постелю. Зробив це нарочно, щоб не виходити його світлості назустріч. Забагато чести та ще після нинішньої воєнної ради.

Треба ж ціну собі знати. Хто не цінить себе, того й не доцінюють другі. Помиляється цар, гадаючи, що на Мазепу можна гримати, як на боярів. Нині дозволь йому, щоб гримав, так завтра дубинкою поб'є.

Гетьман столик з медицинами ближче до свого ліжка присунув.

ПОСОЛ ВІД ЦАРЯ

Орлик удавав, що щось пильне пише. Йому ця нашвидку зготовлена комедія дуже подобалася. Хай знають наших! Цар гороїжиться, бо гадає криком відстрашити лихо, як китайці ворога мальованими смоками страхають. Хто багато галасу робить, той або совість нечисту має, або боїться. Одно і друге криком хоче відвернути від обее. Так гетьманський блазень казав. Видно, і цар з таких то людей, але гетьман із других.

Відчинилися двері і дижурний офіцер Меншікова оповістив, що його світлість князь Олександер Даниловіч Меншіков до гетьмана в гостину зволив прибути.

Орлик на рівні ноги зірвався. Лівою рукою чуприну пригладив, правою пояс поправив, ґузики позащіпав і вискочив на ґанок.

Його світлість якраз на останній схід ногою ступав. Високі чоботи з чуткого юхту, прилягаючі до тіла лосеві ясно-жовтаві сподні, зелений, золотом гаптований каптан, андріївська лента через плече. Гарний, хоч малий, з пристійним, але мало інтеліґентним, хоч не дурним лицем, гордо здивувався, побачивши, замість гетьмана, його генерального писаря.

Орлик поклонився у пояс.

— Його милість, гетьман, дома? — спитав князь.

— В ліжку лежать, недужі, — відповів Орлик.

— Що ж такого? Перед годиною бачилися ми, а тепер і недужий!

— Його милість пан гетьман в доброму здоров'ї на раду до його величества пішли, а недужими вернули.

— Можна провідати? Не струбую його?

— Перед вашою світлістю двері до відпочивальні його милости пана гетьмана повсякчасно розтвором стоять. Будь ласка!

І Орлик відчинив двері до світлиці, в котрій перед хвилиною велася розмова гетьмана зі старшинами. По кутах снувався ще димок, бо старшини сильно своїм звичаєм накурили.

Меншіков, переходячи світлицю, кинув оком на Орликів стіл, потягнув носом дим і повертаючись до Орлика завважив: — Не дуже то в тій домівці Івановi Степановичеві вигідно. Мала вона, і не має такої обстановки, до якої він привик.

Крізь двері від гетьманської відпочивальні чути було сухий, відриваний кашель.

Орлик постукав чиколодками правої руки і спитав: — Його світлість князь Меншіков. Чи вільно?

— Проси! — почувся голос з-поміж подушок.

Орлик відчинив низькі, однокрилі двері, як до келії чернечої. Меншіков увійшов. Орлик подався назад, зачиняючи двері за собою.

Меншіков поклонився до ікони, котру гетьман привіз і казав почіпити в углі, праворуч від свого ліжка, перехрестився тричі, доторкаючись пальцями свіжо вимитої і жовтим піском ради гетьманового приїзду витертої доливки, а тоді стаючи перед ліжком і заломлюючи руки питався ніби то дуже тривожно: — Невже ми справді нездужаєте, шановний Іване Степановичу?

НАРОДНА УСМІШКА

На сільській забаві дяків син попросив до танцю паламареву дочку. Дяк задоволено погладив бороду та й каже:

— Як то гарно, коли духовенство бавиться.

«Лис Микита»

Вісті з Торонта

ЗАПРОШУЮТЬ З РИМУ о. Д-РА М. МАРУСИНА

Секретар верховного архиєпископа о. д-р Мирослав Марусин, почесний папський капелян, буде промовцем на великому зібранні в Торонті з приводу 25-річчя насильної ліквідації УКЦеркви в Україні. Крім гостя з Риму, виступить сен. П. Юзик.

Співатимуть чоловічий хор «Прометей» і дівочий хор «Веснівка».

Зібрання буде 7 червня в «Мессі Голл»-і.

СЕСІЯ НТШ

У залі свято-Миколаївської рідної школи 29 березня була сесія НТШ, присвячена Шевченкові. Були дві доповіді: о. І. Назарка ЧСВВ (читала п-і Л. Вертипорох) і п-і А. Стебельської (читав Б. Стебельський).

Шкода, що доповідей не читали самі автори.

ПАМ'ЯТІ ДВОХ ГЕРОЇНЬ

Відділ ОУК (Організації українок Канади) вшанував пам'ять Ольги Басараб та Олени Теліги. У програмі святкових сходин була доповідь п-і Г. Остапчук і п'єса Катерини Штуль «Поворот».

25-РІЧЧЯ КУК

Гарно і достойно 14 березня місцевий відділ Комітету українок Канади відзначив своє 25-річчя святочним бенкетом. Головну доповідь мала колишня голова відділу п-і К. Сакалюк.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЛВУ

Торонтський відділ ЛВУ, найбільший у Канаді, 5 квітня в Українському домі мав загальні збори. На голову переобраний мгр Ю. Шимко. На зборах було понад 100 осіб.

КОНЦЕРТ ОРКЕСТРИ

В залі церкви Покрови 5 квітня відбувся другий концерт струнної оркестри студентів Інституту ім. Лисенка. 40 музикантами керував проф. І. Ковалів.

НА ПОШАНУ В. ГУЛЬТАЯ

В УНО 12 квітня був бенкет на пошану визначного громадського діяча Василя Гультая з участю більш як 300 гостей. Між ними були єпископ Ісидор, о. митрат В. Кушнір, кол. міністер М. Старр та інші.

РЕКТОР УВУ

Ректор Українського вільного університету у Мюнхені проф. В. Янів гостював у Торонті, де відбув ряд зустрічів, відвідуючи наші видавництва, організації, установи.

РОКОВИНИ СМЕРТИ Т. ЧУПРИНКИ

Великим концертом відзначено пам'ять генерала УПА Т. Чупринки-Шухевича. Виступали хор «Прометей», оркестра СУМ «Батурин» та інші.

ВІТАЮТЬ СОТНИКА

21 квітня сповнилося 80 років визначному суспільно-громадському і політичному діячеві інж. Осипові Станимірові. Сотник УГА О. Станимір перебув усі воєнні походи в Галичині і в Східній Україні як командант куреня, потім — корпусу. У Чехо-Словаччині закінчив високу школу торговельну. Вернувшися на рідні землі, працював у кооперації і в «Просвіті».

Написав книжку «Моя участь у визвольних змаганнях».

Теж у Канаді бере діяльну участь у житті української спільноти.

З приводу ювілею одержав багато привітів та побажань.

СПІЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ

Управа відділу Організації українок Канади ім. О. Басараб влаштовує 3 травня в авдиторії УНО спільне свячене, на якому головним промовцем буде автор нововиданої книжки «З віддалі 50 літ» Михайло Шарик.

КНЯЖНА ПРЕСИ

На балі англомовної преси королевою обрана представниця щоденника «Телеграм» Сузан Ранс, а першою княжною — українка Дарка Антонишин, яка на равті української преси 7 лютого здобула титул кралі української преси.

В. Дідюк

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези
Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.
Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

ДЛЯ КОРОТКО РЕЧЕНЦЕВОГО ВКЛАДЧИКА 8 3/4%
Наші боргові зобов'язання (дебенчерс) і ґарантовані цертифікати, то два роди коротко-реченцевих вкладів, що є вповні забезпечені й вигідні. Умовини й висота відсотків міняються, залежно від того, на який час вкладено гроші, від 1 - 5 років. Привабливий відсоток, поданий, вижче, є в нас найвищий.
CANADA PERMANENT
CANADA PERMANENT TRUST
10038 - JASPER AVE., — EDMONTON — PH.: 422-2131
S. B. NOBLE, Mgr.

Нові низькі ціни
за переліт до Східної Европи:
від 29 - 45 днів
з Едмонтону:
ДО КИЄВА Й НАЗАД — $520.00*
ДО МОСКВИ Й НАЗАД — $551.00*
ДО ПРАГИ Й НАЗАД — $426.00*
ДО ВАРШАВИ Й НАЗАД — $458.00*
Полагоджуємо скоро справи пашпортів та віз.
* З Едмонтону треба виїхати перед 30 травнем 1970 р. Після 31 травня ціни дещо вищі.
BURRITT TRAVEL SERVICE LIMITED
American Express Representative
MACDONALD HOTEL ARCADE — Phone: 429-4302
8123 - 104 STREET — Phone: 433-2431

Юрієві Ройкові – 75 років

Живе в Едмонтоні один із надто скромних трударів на народній ниві і мало кому особисто відомий Юрій Ройк. 2-го травня йому сповниться 75 років. Хай ця скромна газетна замітка розкаже хоч дещо про тиху і муравлину працю цієї незвичайної людини.

Юрій Роїк, уроженець Городенщини, із села Кунисівець, належить до тієї генерації, яка програвши збройну боротьбу за визволення своєї батьківщини, переключилася на інший, мирний, фронт — фронт економічного відродження українського народу. На терені рідної Городенщини він разом із такими кооператорами, як інж. Іван Семків, інж. Богдан Білинський, д-р Василь Кассіян, д-р В. Яшан, Микола Угрин, Василь Ґонтар, д-р В. Комаринський,, д-р Матейко, та сеньйором громадської праці д-р Теофілем Окуневським стали творити сітку споживчих та кредитових кооператив з повітовою надбудовою — Союзом кооператив. В короткому часі мережа кооперативних станиць покрила ввесь повіт, і Городенщина в Ревізійному союзі кооператив у Львові мала одну з найкращих мап організованости та праці.

Для господарського розвитку Городенщини Ю. Роїк віддано працював як організатор і книговод.

Цікавився він теж публіцистикою і письменством. Довгий час був кореспондентом львівської газети «Новий час». Його писання — спомини, фейлетони, переклади, дописи — появлялися в таких пресових органах як „Діло", „Українські вісті", „Наш прапор", „Неділя", „Батьківщина", „Перемога", „Господарсько - кооперативний часопис", „Комар", „Слово правди", „Кооперативна родина", а також у провінційних тижневиках, як „Голос Покуття", „Покутське слово" (Коломия), „Українське слово" (Станиславів), „Городенські вісті" (не змішувати з польсько-українськими «Вядомосьцями городенськими — Городенськими вістями», що була органом городенського старости).

З чеської мови, яку Ю. Роїк добре вивчив у час студій у Чехії, він переклав «Гуцульську республіку» З. Кудея, що вийшла у Львові у видавництві «Українська бібліотека», потім — утопійний твір „Дім на тисячу поверхів". Переклав теж повість „Найвірніша приятелька". Всі ці переклади — з чеської мови.

Власний автобіографічний твір у белетристичній формі т.з. «За цісаря — за державу», оснований на переживаннях у таборах інтернованих у Терезінштадті (Терезіні) (ЧСР) та Талергоф (Стирія), пропав в окупованому Львові. У Канаді написав довгий спогад про перший наїзд совєтських військ на Городенщину, який у скороченій редакції друкувався в „Українських вістях" (Едмонтон). Для альманаху Городенщини написав працю «На слідах кооперативного руху в Городенщині».

Опрацював дуже обширно та основно звичаї та говірку села Кунисівець та Чернеличчини. Обидві праці друкувалися в „Українських вістях" та „Канадійському фармері". Це дуже цінний вклад в українську етнографію і діялектологію. Шкода, що через брак грошей ці праці не появилися в повному книжковому виданні.

Ю. Роїк, людина скромна і безпретенсійна, жив і живе за девізою великого Івана Франка: служба народові! Нашого заслуженого земляка щиро вітаємо з його 75-річчям.

Михайло Григор

НЕСПОДІВАНКА:
Неперевершена якість знаменитої віскі.
Дуже добра на смак.
Незвичайно приступна ціна.
Зробіть для себе несподіванку.
Сьогодні увечорі.
Seagram's FIVE STAR ★★★★★ CANADIAN RYE WHISKY
The easy whisky.

Вісті з Едмонтону

Як працює станиця дивізійників?

(пс) Зі звітів управи на річних загальних зборах едмонтонської станиці дивізійників виходить, що дивізійники не тільки підтримують вояцькі традиції, не тільки жертвують на різні національно-громадські цілі, а й беруть жваву участь у громадському житті Едмонтону.

Збори відбулися 19 квітня в Пластовому домі. Предсідником був сотник інж. Юрій Чорнодоля, перший голова станиці; секретарював п. Роман Дринич.

Звітували Михайло Кучер — секретар, Ярослав Цвікілевич — скарбник і Петро Саварин — голова. Референт преси і книжок Роман Чучман не міг прибути на збори, але прислав письмовий звіт.

Станиця відзначила 25-річчя Брідської битви польовою Службою Божою, яку відправив колишній начальний капелян дивізії, генерал-хорунжий о. митрат Василь Лаба. Члени станиці взяли участь, із прапором, у Панахидах за упокій душ покійних УССів Андрія Соробея і Антона Цинцаря, побратима-дивізійника о. М. Білика, у святі героїв, у Панахидах за упокій душ Степана Бандери і Тараса Шухевича-Чупринки. Взяла участь станиця теж у поминальній вечірці в пам'ять ген. Миколи Капустянського і в концерті з нагоди 20-річчя місцевого СУМ.

Влаштовано вже традиційну забаву-вечерниці. Дивізійники виконували службу впорядчиків на декількох великих концертах і зібраннях української громади.

Представники дивізії ходили до о. митрата В. Лаби привітати його з днем його ангела.

Голова станиці Петро Саварин, як її представник, їздив до станиці дивізійників у Калгарі з доповіддю з нагоди 25-річчя дивізії, а едмонтонські отці дивізійники на чолі з о. митратом В. Лабою теж їздили туди на роковини 25-річчя битви під Бродами.

Зі звіту скарбнику учасники зборів довідалися, що в касі є 191.43 дол. Бл. 1,500.00 дол. станиця жертвувала на такі цілі, як написання історії дивізії, утримування вояцьких могил, альманах Зимового Походу, курси українознавства, вкладка до КУК, писанка для ген. П. Шндрука, святочні побажання у вояцькому журналі і дивізійні книжкові видання. Коли взяти під увагу, що в станиці є тільки сотня членів, то це свідчить про їх жертвенність.

На цей рік вибрано таку управу: о. митрат Василь Лаба — почесний голова, Петро Саварин — голова, Михайло Кучер — заступник, Роман Дринич — секретар, Ярослав Цвікілевич — скарбник, Ярема Бабій — помічник скарбника, Михайло Свистун, Антін Зазуляк, Іван Доросевич — члени управи; контрольна комісія: о. Роман Ганкевич, Любомир Цимбалістий і Микола Зубрицький; товариський суд: інж. Юрій Чорнодоля, адв. Ярослав Росляк і Петро Бойків. Кольпортером преси і книжок лишився Роман Чучман. До організаційного комітету перевибрані: Мирон Левицький, Дмитро Радьо і Іван Воркун.

Перевибраний голова П. Саварин подякував в імені всіх вибраних за довір'я, а рівночасно привітав нових членів: пп. Михайла Міндзу, д-ра Ярослава Онуферка, Степана Войтова, інж. Василя Горбал, Стефана Шибіцького, Михайла Бурбелу і М. Дмишка.

На делегата на крайовий з'їзд дивізійників 23 травня вибрано заступника голови Михайла Кучера. Теж ухвалено включитися в акцію жертвування на т. зв. генеральський фонд.

Уліті буде пікнік дивізійників; восени (10 жовтня) — вечерниці.

Кол. вояки УПА

До управи едмонтонської станиці кол. вояків УПА вибрані на цей рік: Осип Рижак — голова, Ілько Павлишин — заступник голови і Степан Боєчко — скарбник.

Загальні збори відбулися 8 квітня. Проводила президія в складі: І. Доросевич — голова і М. Шмігельський — секретар.

Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять голови станиці бл. п. Антона Цинцаря і бл. п. Степана Збури (Ванкувер), що померли минулого року.

Після звітів з минулорічної діяльности обрано управу на 1970 рік.

Бл. 1,000 дол. з передвеликоднього базару

(о. В. Т.) У Вербну неділю 19 квітня Марійська дружина пань едмонтонської парафії св. Юрія Побідоносця влаштувала в авдиторії школи «Сейкред Гарт» передвеликодній базар, який пройшов з великим успіхом.

Між гістьми, що вщерть були заповнили простору залю, був Преосвященний Владика Ніл, а з ним ще такі священики: о. протопресвітер Ю. Ковальський, о. канцлер М. Сопуляк, о. радник В. Чопей, о. В. Волошин та обидва парафіяльні священики.

Гості, ще поки засіли до столів, щоб при чайку та перекусці свобідно провести пополудневий час, підходили до столів з великоднім печивом, писанками та вишивками, щоб закупити для себе чи на великодній дарунок дещо із багато заставлених станків.

Гостей вітали о. парох В. Тарнавський та голова Марійської дружини п-і Т. Чупіль. Книгу гостей вели п-і: О. Харина та Е. Фалик. Стіл із великоднім печивом обслуговували п-і: Т. Гніт, І. Лощук, І. Шалева, Е. Шкоропад і М. Тхорик. Вишивками завідували п-і: М. Татчин і М. Щирба. Біля писанок гостей обслуговували п-і: С. Тарнавська і С. Корисько.

Передвеликодній базар був получений з чайком. Імпрезу розпочала п-і Т. Чупіль, привітавши Преосвященного Владику, священиків та інших гостей. Чай відкрила коротким словом п-і С. Базюк, підкреслюючи значення плекання рідної традиції та зберігання рідної культури в нашому народньому житті. Дякуючи п-і С. Базюк за слово, голова піднесла їй дарунок: гарно прибраний кошичок із писанками. В дарунку від Марійської дружини пань п-і С. Чупіль вручила теж о. радникові В. Чопеєві вишивану „доріжку" в подяку за провід духавними вправами в парафії.

Господинею чайку була п-і А. Гнатюк, чай гостям наливали молоді парафіянки, що тому 15 років при заснуванні парафії були молодими дівчатками: О. Горудько, В. Кіндзерська, М. Козак, М. Крумшин, Б. Кучер, А. Мекдоналд, О. Ногас, Л. Рахміструк, О. Тарнавська і Н Цинцар.

Кухнею завідували п-і: М. Гонтарик, М. Хомин і Е. Зазуляк. Столиприладила та лозою й квітами прибрала п-і Г. Джуґан. Великодній стіл приготовила п-і С. Тарнавська. На окрему подяку заслуговують безіменні жінки і мужчини, що багато потрудились, приготовляючи перекуску, чи транспортуючи до авдиторії конечні на чайок столи. Спільною безкористовною працею всі вони причинились до очевидного морального і немалого матеріяльного успіху цього передвеликоднього базару.

В ЕДМОНТОНІ

Субота, 2-го травня:

о 7 год. веч.: сходини Гуртка книголюбів у п. І. Іванусів, 11372 - 111 авеню.

* * *

Неділя, 3 травня:

год. 1.30 попол. в Ювілейній авдиторії, 114 вул. — 87 авеню: спільне свячене парафії св. Юрія.

• • •

год. 2-5 попол. в Культурному центрі св. Василія: чайне прийняття і концерт з нагоди Дня матері заходом Марійської дружини тієї парафії.

• • •

год. 7.30 веч. відбудеться в залі УНО, 10626 - 98 вул., заходом відділу БУК Пресв. Євхаристії під патронатом єпархіяльної управи БУК — прилюдна доповідь «Проблема Києво-галицької патріярхії під сучасну пору» (доповідач запрошений з-поза Едмонтону).

• • •

Неділя, 10 травня:

о 3 год. попол. в авдиторії «Вікторія гайскул»: народні збори з доповіддю д-ра М. Марунчака з Вінніпеґу про справу патріярхії УКЦеркви.

«ВЕЛИКОДНІЙ СТІЛ» НА ПЕРЕДВЕЛИКОДНЬОМУ БАЗАРІ ПАРАФІЇ СВ. ЮРІЯ

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

ПЕРЕД ВЕЛИКИМИ НАРОДНИМИ ЗБОРАМИ В ЕДМОНТОНІ 10 ТРАВНЯ

«СВІТЛО В ТЕМРЯВІ СВІТИТЬ»

Михайло ХОМ'ЯК

«Світло в темряві світить, і темрява на огорнула його...» Як добре ці слова великодньої Євангелії відбивають теперішнє становище Української Католицької Церкви, Церкви помісної, складової частини Церкви Вселенської!

Навколо справи патріярхії УКЦеркви почалася дивна метушня, почались різні намагання загасити світло. А все ж офіційний «Благовісник» приніс постанови IV архиєпископського синоду, що відбувся від 29 вересня до 4 жовтня 1969 року в Римі. Ми одержали благовість про патріярші начала в устрої і в правлінні Помісної Української Церкви. Може, ще й тепер дехто поширює різні чутки, нібито синоду не було, а тільки «конференція».

Світло в темряві таки світить. Синод не тільки відбувся; він прийняв основний закон про помісність Української Церкви. Той синод вирішив питання обов'язкових свят у цілій Українській Католицькій Церкві, створив у Римі два церковні трибунали. Синод виразно говорить про виконування пастирської служби «у всіх країнах поселення», про «патріярші начала в устрою і правлінні».

На нашому шляху буде ще багато перешкод. Противників у нас немало, а ворогів — ще більше. Будуть робитися дальші спроби посіяти зневіру, щоб почату велику справу звести нанівець. Але для всіх нас, вірних Української Католицької Церкви, справа якнайясніша: наша законна влада діє законно, діє розсудливо, діє для нашого загального добра. Станьмо, отже, одним суцільним фронтом, одною суцільною лавою довкруги світлої постаті верховного архиєпископа та всіх отців IV архиєпископського синоду — наших владик і діймо спільно, організовано і суцільно так, як цього вимагає від нас добро Помісної Української Церкви. Хай нарешті не буде нікого, хто б нині стояв осторонь, хто б нині поважився виломлюватися з суцільних лав і діяти на власну руку.

Як буде в нас єдність, довір'я й послух законній церковній владі, то ніяка темрява нашого світла не загасить. Усяка «темрява» зазнає такої поразки, як зазнали вороги Христа з Його воскресенням.

ЧЕТВЕРТИЙ, КІНЦЕВИЙ ТОМ ЗВІДОМЛЕННЯ

ПАПЕРОВА БУДІВЛЯ КОРОЛІВСЬКОЇ КОМІСІЇ

Хата нової двомовної і двокультурної Канади вже готова, а тепер королівська комісія проклала до своєї будівлі асиміляційні й інтеграційні стежечки, щоб народ з «інших» етнічних груп походжав собі, як чия душа бажає.

Четвертий, кінцевий том звідомлення королівської комісії для справ двомовности і двокультурности приносить багато цікавого матеріялу, пильно зібраного і ясно поданого. Можливо, що хоч дещо з рекомендацій четвертого тому буде прийняте і здійснене. Від цього не буде шкоди, тільки користь. А все ж, крім усіх можливих компліментів, треба сказати просту правду: королівська комісія працювала сім років і створила паперову будівлю.

Де причина невдачі? Причин було багато. Насамперед вину треба покласти на Оттаву і на членів королівської комісії. Уряд хотів «перебудови» Канади і навіть знав, чого хоче. Королівська комісія, виправдуючись тим, що діє в межах урядового доручення, зібрала великий матеріял і накінець услужливо сказала урядові те, чого в Оттаві хотіли.

Наприкінці четвертого тому звідомлення є цікавий постскриптум, де автори застерігають канадських дослідників «етнічних» справ, щоб не йшли надто довірливо за американськими соціологами, бо їхній підхід непридатний у Канаді. Цікаво знати, наскільки американський підхід заважив, наприклад, на четвертому томі комісії. Здається, що заважив таки чималенько.

Найгіршу несподіванку членам комісії зробив час. Політичні зміни в Квебеку відбуваються швидко, і англомовна Канада раз-у-раз мусить підбігати за т.зв. відсталою франкомовною провінцією. До другої світової війни англомовна Канада, вірна британській імперії, не любила квебекських балачок про «канадський патріотизм». Коли ж англомовні канадці захопились канадським патріотизмом, у Квебеку народ почав нову пісеньку про «дві нації». Пірсон трохи злякався і трохи зворушився. З цього мішаного почуття народилася королівська комісія і з таким почуттям вона вірно жила до самого кінця.

Тепер усі в Квебеку — і сепаратисти, і федералісти — говорять про «суверенність» і навіть не дякують королівській комісії, що стільки праці вклала в паперову будову двомовної і двокультурної Канади.

Перший том звідомлення комісії приніс був капітальне відкриття: Канада має не одну, а дві мовні більшості, а саме англомовну поза Квебеком і франкомовну у Квебеку. З цього треба було зробити простий логічний висновок: треба обмежити права англійської мови і її вплив у Квебеку, а права французької мови в тій провінції забезпечити раз і назавжди так, щоб населення Квебеку не тремтіло, що англійщина залле їхню провінцію. Замість цього, комісія, згідно з дорученням, намалювала картину двомовної і двокультурної Канади, сподіваючися, що, може, колись справді так буде.

Просуваючи французьку раму на всю Канаду, комісія не вважала за потрібне надто прислухатися до домагань менших етнічних груп, які, на її думку, не становлять ніякої «третьої сили» ні навіть «третього елементу». Як хочуть і можуть зберегти свою мову, хай зберігають. Навіть дві споконвічно канадські групи — індіяни й ескімоси — не привернули до себе уваги комісії. Цих комісія зручно обійшла, інших відсунула в ім'я політичного реалізму, в якому уже тепер, після сімох років, видно більше паперу, ніж життя.

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ

верховного архиєпископа

«Дерзайте, бо Я переміг світ» (Ио. 16, 33).

Ось цим ободрюючим заповітом Христос вдунув у всіх апостолів, учеників і вірних на всі віки нову силу і вказав їм напрям, щоб осягнути свою головну ціль. Перед Христом стелився кривавий шлях з хрестом на Голгофту, завершений найжахливішою і найганебнішою смертю, та все таки із славним та радісним кінцем найвеличнішої перемоги, бо Він воскрес із мертвих і цим пресвітло завершив своє земне життя.

Водночас ця перемога Христа є і безсумнівним запевненням нашої остаточної перемоги на тернистому життєвому шляху. Христос не усунув терпінь і хрестів для людей на землі, але за їх несення і перенесення святочно прирік славний кінець і високу нагороду. Життєвий шлях кожної людини від дитинства до пізної старости не вистелений квітами, а колючками! Не пощадив їх Господь нашій Церкві і нашому народові впродовж цілої історії, зокрема в останньому столітті.

Саме в цей Великий піст з 11 на 12 квітня напередодні Страсного тижня припадає 25-ліття ув'язнення нашої української католицької ієрархії в Україні і започаткування безпощадного нищення нашої Церкви. Тернистий шлях з преважким хрестом простелився перед нашою Церквою і народом! Тисячі священиків, ченців і черниць та вірних християн — синів і дочок нашого народу, ісповідників та ісповідниць загинули мученицькою смертю, наповнили тюрми, пішли на вигнання і коротали свій ісповідницький вік, заливали кров'ю і стелили кістьми свою дорогу.

Рушив і потягнувся довжезний похід страждального народу до наших днів з своїми архиєреями і духовенством на чолі:

1. з Божим слугою митрополитом Андреєм;
2. еп. Григорієм Хомишином, єпископом Станиславівським;
3. еп. Иосафатом Коциловським, єпископом Перемиським;
4. еп. Теодором Ромжею, єпископом Мукачівським;
5. еп. Никитою Будкою, єпископом-помічником Львівським;
6. еп. Григоріям Лакотою, єпископом-помічником Перемиським;
7. еп. Іваном Лятишевським, єпископом-помічником Станиславівським;
8. еп. Миколаєм Чарнецьким, єпископом-адміністратором Холмським, Підляським і Волинським;
9. еп. Павлом Гойдичем, єпископом Пряшівським;
10. о. Петром Вергуном, апостольським візитатором українців у Німеччині.

Скільки горя і страждань, але й скільки безстрашних та геройських подвигів довершив наш народ, задивлений у Розп'ятого Христа. Над цим могутнім походом, повним співчуття і подиву, лунають маєстатичні слова Христа: «Бодріться, бо я переміг світ!». Не тратьте надії, набирайте сил, бо після недовгих терпінь і хресної смерті, Я воскрес з мертвих раз і назавжди.

Яка втіха і радість огорнула тоді всіх вірних, прибитих, розчарованих у своїх надіях, коли в Єрусалимі рознеслася вістка, що Христос воскрес. І нині нам також обіцяна певна перемога, славний кінець і тріюмф! Терпіння недовгі, а нагорода і радість вічні!

Нехай і цей нинішній пресвітлий празник Христового Воскресення піднесе Вас усіх на дусі, додасть відваги і сили та скріпить віру у нашій Церкві, бо поміч всемогутня і перемога певна. Тому нехай радість нині розпогодить зболілі і захмарені лиця кожного українця, нехай злучить разом їх пліч-о-пліч ще тісніше у дальшому життєвому поході, з грімкою і переможною піснею на устах: Христос воскрес!

Благословення Господнє на Вас!

СМ. ИОСИФ,
верховний архиєпископ
і кардинал

ПЕРЕД НАМИ — ТІЛЬКИ ОДИН ШЛЯХ

КАЖЕ БЛАЖЕННІШИЙ ИОСИФ

Перед нами — тільки один шлях: «іти кривавими і світлими слідами наших попередників», сказав у Римі Блаженніший Иосиф, верховний архиєпископ і кардинал, у проповіді з приводу 25-річчя насильної ліквідації УКЦеркви в Україні.

Наш первоієрарх сказав: «Христос відкриває апостолам, ученикам і своїм вірним найвищий чин свого життя: відкуплення людського роду через хресну смерть і світле воскресення з мертвих: «Ось входимо в Єрусалим і Син Чоловічий буде виданий архиєреям і книжникам; і осудять Його на смерть і видадуть Його поганам і поглумляться з Нього і поранять Його і оплюють Його і вб'ють Його; і в третій день воскресне» (Марко 10, 33-34). Важливі і многозначучі ці слова, а одночасно головна думка та заповіт для нашого життя!

«Вони нині виринають більш, як колинебудь, значуче перед нами. Нині якраз минає 25 літ, коли вночі з 11 на 12 квітня, ув'язнено усю нашу українську католицьку ієрархію і розпочато явне переслідування нашої Церкви, якого подібного не було дотепер. Ми обняті настроєм і перейняті жахом, який огорнув був колись апостолів, коли почули про муки і смерть Христа».

«Не є ученик над свого учителя, ні слуга над свого пана» (Мт. 10, 24). Наша Церква мусіла взяти на себе преважкий хрест і переносити грізні переслідування. Сумні 25-літні роковини, сумні, дуже сумні! Бо переслідування продовжується, і ми страдаємо дальше та несемо вложений на наші рамена хрест. Ми, в розсіянні, на поселеннях лише невелика громада в порівнянні до усього народу, можемо зложити щиру і глибоку подяку Господеві за ці жертви і терпіння та благати про поміч у дальшому двиганні цих хрестів».

«В історії Церкви бачимо великі і жорстокі переслідування християнства; бачимо і високо квітучу і, може, найбільше розвинену і заслужену Церкву в тодішньому часі в Малій Азії (свв. Василія Великого, Григорія Ніського, Григорія Богослова, Івана Золотоустого й ін.), яка майже уся зникла з лиця землі. Як, з одного боку, ми вдячні Господеві за це достоїнство мучеництва, так, з другого боку, молимось, щоб через нашу неміч і страшні удари, також не було стерте наше ім'я в Католицькій Церкві. Хоч упродовж цих 25 лт, починаючи від 11 на 12 квітня 1945 р., впали наших жертв гекатомби і полилися ріки сліз і крови, підносились до неба і зойки і плачі страдальців, то водночас скільки довершено геройських і безстрашних подвигів в обороні і своєї католицької віри, і народу. Яка подиву гідна постава архиєреїв, незліченних мас вірних і духовенства, що положили свої голови за Христа і Його Церкву!»

«Порівняно мала, залякана і зведена частина нашої Церкви думала спасати і Церкву, і віру промовчуванням своєї католицької приналежности, та і в ній ще тліє іскра Божого духа».

«Наша Церква і нарід при всіх немочах сповнили дотепер гідно своє завдання. Наша ієрархія, наші мученики й ісповідники лежать уже в невідомих і розритих могилах. Але з них вони найвимовніше промовляють до нас і до всієї Католицької Церкви: ми віддали своє життя за Божу справу, ми боронили Христа і Його вселенської Церкви!»

«Скільки в цих мовчазних словах бодрости духа, потіхи і відваги для нас. І коли ми нині в молитві підносимо наші руки і душі до Бога, то бачимо, що нам остається лише одна дорога: йти кривавими і світлими слідами наших попередників. А до цього нам остаються ще два засоби. Ви чули, мабуть, про того святого, що давав раду вірним у безвихідному становищі: коли молишся, то молися так, начеб ні від кого не залежало твоє спасіння. А коли працюєш, то працюй так, начеб тільки від тебе єдиного, ні від Бога, ні від людей, залежало усе.

«Отож коли ми докладемо всіх зусиль у гарячій молитві і вчинках, тоді сповнимо достойно своє завдання і будемо спасенні. І те саме залишається нам і нині, щоб ми всі з усіх наших сил, які нам Господь дарує, молитвою і ділом продовжували великий чин єдности Церкви під одним Пастирем».

Шкільний референт КУК звітує

Шкільний референт КУК п. І. Боднарчук, закінчивши двомісячну об'їздку західної Канади, подав звідомлення про стан українського шкільництва на тому терені.

На засіданні президії КУК 10 квітня Ів. Боднарчук сказав, що він був у головних осередках українських громад, де мав нагоду запізнатися зі станом рідних шкіл, організованих нашими церквами та організаціями. Ів. Боднарчук відвідав 76 шкіл, де навчається 3,900 українських дітей, а саме: в Британській Колюмбії 10 шкіл (280 учнів) в Алберті 19 шкіл (1,103 учнів), в Саскачевані — 21 школу (952 учні) і в Манітобі 26 шкіл (1,-565 учнів).

В час поїздки Ів. Боднарчук мав теж нагоду відвідати державні школи, в яких є навчання української мови, і мав зустрічі з директорами та вчителями тих шкіл. У трьох провінціях заходу Канади цього шкільного року навчається української мови понад 5,550 учнів, а саме в Алберті — 1,440, в Саскачевані — 2,450 і в Манітобі — 1,660.

Відвідини як рідних, так державних шкіл дали п. Боднарчукові цінний досвід.

До кінця цього шкільного року п. І. Боднарчук буде працювати на сході Канади.

ЛЕНІН — ТВОРЕЦЬ КРИВАВОГО ТЕРОРУ

Любор ЗІНК
«Торонто телеграм»

Уже два роки Совєти офіційно святкують століття з дня народження свого засновника Владіміра Ільїча Ульянова під псевдонімом Леніна. У скаженому плазуванні та обожнюванні творця комуністичного тоталітаризму з'єдналися і старі, і нові ліві елементи світу.

Увага, віддана Ленінові, більше ніж виправдана його впливом на формування долі 20 століття. Але плазування перед ним — ні, бо, навпаки, протилежно до зфабрикованих совєтами портретів Леніна як великого гуманістичного філософа, державного діяча і сучасного спасителя людства, історія мусить визначити його як творця найбездушнішої, найкривавішої тиранії нашої планети.

Владімір Ільїч народився 22-го квітня 1870 року третім із шістьох дітей царського шкільного урядовця міста Симбірська на Волзі. Його предки по батькові були фіно-угорські і монгольські, а по матері — німецько-шведські. У Ленінові ця суміш виробила злиття дикого анархістичного духу азійських кочовиків з самодисципліною і методичним розумом західнього інтеліґента. Цю суміш Ленін передав ним створеній совєтській системі.

Його старшого брата ця анархістична риса довела до участи в змові на життя царя Олександра III. А страта його брата в 1887 році кинула Леніна на революційний шлях.

Після закінчення середньої школи з допомогою завідувача школи Фйодора Керенського (батька пізнішого Ленінового політичного ворога Алєксандра Керенського), Владімір Ільїч став активним бунтарем на першому році навчання в Казанському університеті, за що його вигнали з університету.

В цей час Ленін відкрив твори Ніколая Чернишевського, російського немарксистського радикала, що був прихильником націоналізації землі, промисловости й торгівлі під диктатурою централізованої революційної партії. Від Чернишевського Ленін перейшов до Маркса і в 1889 році оголосив свою повну відданість марксизмові.

1891 року, після успішного закінчення правничих студій, Ленін організує свою першу підпільну групу в Петербурзі для агітації серед фабричних робітників. Арештований і засланий на Сибір, Ленін зі своєю нареченою Надеждою Крупською проводить там три приємні роки і пише свою першу книжку «Развитие капитализма в России», що забезпечило за ним славу „соціяліста".

1900 року він виїзджає за кордон і приєднується до Ґеорґія Плеханова та інших провідників російської соціял-демократичної партії. Бувши одним із засновників (у Ляйпціґу) партійної газети «Іскра», він скоро зайшов у суперечку з Плехановим у справі пропаганди та вживання насильства.

На відміну від Плеханова Ленін уважав, що, для сприяння марксистській революції, всякі засоби виправдані, включно з наклепом, неморальністю та вбивством інакшедумаючих.

Ця суперечка довела в 1903 році до розколу російської соціял-демократичної партії на екстремістську большевицьку та помірковану меншевицьку фракції.

Як провідник большевиків, Ленін розробив концепцію елітарної, професійно-революційної партії під диктатурою однієї особи. Ця концепція й була накинута на Росію у 1917 році, коли контрреволюція Леніна розбила спробу Керенського створити демократичний уряд.

У пророчій критиці цієї концепції Лев Троцький 1904 року сказав: «Організація заступить партію, центральний комітет заступить організацію, і, вкінці, диктатор візьме місце центрального комітету».

Система тоталітарної тиранії заснована Леніном у 1917 році і вдосконалена Сталіном після смерти засновника в 1924 році, підтвердила точність пророцтва. Троцький сам, хоч і був найважливішим серед найближчих помічників Леніна, став одною з незчисленних мільйонів жертв машини терору, яку в розпачі безжально переслідувані совєтські інтеліґенти звуть червоним фашизмом.

Після того, як Хрущов частково виявив страхіття сталінізму, совєтська пропаганда кинулась поправляти пошкодження, кажучи переляканим у цілому світі комуністам та їх прихвостням, що тиранія Сталіна була відхиленням від ленінського „гуманізму" та „демократії".

Успіх такої типово комуністичної фальсифікації історії можна виміряти неймовірним фактом, що комісія прав людини при Об'єднаних Націях прийняла ухвалу, оголошуючи „важливий практичний і теоретичний вклад Леніна, визначного гуманіста, у розвиток і реалізацію економічних, соціяльних та культурних прав".

Голосування за це блюзнірство і за все, за що стоїть комісія прав людини при ОН, відбулося так: 48 — за, 7 — проти, 12 — утримались, 47 були відсутні.

Завершуючи Орвельське спотворювання дійсности, ЮНЕСКО приєдналася до святкувань, оголосивши Леніна «людиною цього року».

Можна б для тих самих почестей номінувати Чінгісхана, Гітлера, Сталіна і Мао Цзе-дуна. переклав ТГЛ

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Вся подорож літаком ČSA

Тепер далекий КИЇВ віддалений усього одну й пів години. Від ПРАГИ. Починюачи з місяця травня, кожного понеділка й п'ятниці, „Ер Кенада" в сполуці з новими реактивними літаками ЧСР ОК пропонують вам безпосередню та вигідну сполуку з Монреалю до Києва, як рівнож до Москви, через їхню нову браму Прагу.

За так низькою оплатою, всього $395.00 КАН.* з Монреалю. Зверніться до вашого місцевого аґента, ЧСА або „Ер Кенада" за ближчими інформаціями.

* 29 - 45 денна поворотна подорож економічною клясою, важна в часі знижкових подорожей.

INFORMATION
Montreal 861-0535/6
1 Place Ville Marie
Toronto: 363-3174
401 Bay Street

ČSA
CZECHOSLOVAK AIRLINES

НЕДІЛЯ МИРОНОСИЦЬ

10 травня

ДІЯНІЯ АПОСТОЛІВ: зач. 16

У ті ж дні, коли зросло число учеників, повстало нарікання греків проти жидів, що у щоденнім служінні занедбували їхніх удовиць. І скликали дванадцять громаду учеників і сказали: Не годиться, щоб ми полишили слово Боже й услугували при столах. Пошукайте, отже брати, сімох мужів із вас доброго свідоцтва, повних Духа і мудрости, котрих поставимо над цим ділом. А ми молитви і служіння слова пильнуватимемо.

І подобалась мова усій громаді. І вибрали Стефана, мужа повного віри і Духа Святого, і Филипа і Прохора і Ніканора і Тимона і Пармена і Миколая, захожого з Антіохії. Цих поставили перед очима апостолів, і після молитви вложили на них руки.

А слово Господнє росло, і сильно множилося число учеників в Єрусалимі; велике також множество священиків було послушне вірі.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАРКА: зач. 69

У той час прийшов Иосиф з Ариматеї, поважний член ради, що й сам очікував царства Божого і сміло ввійшов до Пилата й попросив тіла Ісусового.

Пилат здивувався, що вже вмер; і покликавши сотника, спитав його, чи давно помер. А довідавшись від сотника, подарував тіло Иосифові. І, купивши плащаницю і znявши його, обгорнув плащаницею і положив у гробі, що був висічений у скелі і привалив камінь до дверей гробу.

Марія же Магдалина й Марія Иосіївна дивились, де його похоронили.

Як минула субота, Марія Магдалина і Марія Яковова та Соломія накупили пахощів, щоб піти й намастити Його (Ісуса). І дуже рано, у перший день тижня, приходять до гробу, як сходило сонце. І говорили між собою: „Хто відкотить нам камінь від дверей гробу?"

І глянувши, побачили, що камінь уже відвалений; був же він дуже великий. І увійшовши до гробу, побачили юнака, що сидів праворуч, зодягнений у білу одежу, та й вжахнулись.

Він же каже їм: „Не жахайтесь. Ви шукаєте Ісуса Назарянина, розп'ятого. Він воскрес, нема Його тут. Ось місце, де положили Його. Але йдіть і скажіть учням Його й Петрові, що попередить вас у Галилеї; там Його побачите, як вам сказав".

І вони вийшовши хутко, побігли від гробу; бо обняв їх страх і тривога. І нікому нічого не казали, боялись бо.

МОЛИТВА ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

Наші обов'язки

о. Микола ДЯДЬО

Розуміння своїх обов'язків причиняється до того, що ми знаємо, *що* ми повинні робити; знаємо, коли ми занедбалися у виконуванні своїх обов'язків; знаємо, що треба робити, щоб направити занедбання.

«Дай мені мудрість моїх обов'язків» — так молиться Божий слуга Андрій. Він просить про пізнання вічної вартости своїх обов'язків. Він наче хоче порівняти розуміння тих обов'язків з таким же розумінням Божим. Він хотів би, щоб між його пізнанням обов'язків і Божою волею не було найменшого відхилення, щоб між ним і Творцем не було найменшого «непорозуміння» щодо того, чого Бог від нього очікує.

Свої обов'язки можна розуміти по-земному, не оглядаючись на вічну їх вартість. Дехто так їх розуміє. Однак Божий слуга Андрій хоче мати розуміння *вічної* вартости своїх сповнених обов'язків.

«І дай мені їх виконати так, як треба». Божий слуга Андрій був митрополитом Української Католицької Церкви в Західній Україні. Він був пастирем стада, що було під польською окупацією; він був пастирем лише частини українського народу.

Друга і більша його частина народу була відділена від нього, від Його опіки. В такі часи і в таких обставинах треба було мати неабияку мудрість з неба, щоб виконати пастирські обов'язки *так, як треба*. Як український архипастир, він не міг не виступати в оборону рідних по крові братів, нез'єднаних українців, яких деяка католицька частина польської суспільности хотіла «огнем і мечем» навертати до католицтва (в теорії), а насправді — до польськости.

Жив Божий слуга Андрій у часи, коли в огні і крові відроджувалося нове життя в Україні. Треба було зайняти становище і до жидівського питання в час навали гітлерівського варварства, коли вбивати жида було не провиною, а «заслугою»; треба було вказати молоді, що і в час війни і недостачі цивільної влади Божий закон не перестає обов'язувати; треба було піднести голос перед звироднілим гітлерівським режимом, щоб не вживав українських людей до своїх підлих цілей. При цьому треба було журитися і власною Церквою, і власними священиками.

Беручи по-людському, це було понад слабі людські сили. Один неуважний крок, один невластивий хід міг спричинити непередбачені наслідки.

Тому з глибини душі Божого слуги лунає до небес молитва: «Боже, дай мені мудрість виконати мої обов'язки *так, як треба*».

Все, що ми в житті робимо, не має сталої вартости, якщо наші діла кінчаться тут на землі і не мають відношення до Бога. На світі — багато людей, що є добрими, помагають своїм ближнім, співчувають їм, але роблять це тільки з «гуманних» мотивів. Добре, що такі люди є, але шкода, що їхні діла кінчаються там, де почалися: на землі.

Добрий християнин повинен бути добрим, любити ближнього, але не задля нього самого, а задля Бога, задля Божої слави. Все, що сотворене, сотворене *тільки* на те, щоб прославляти Творця.

Слава Божа — мета всього, мета нашого життя, нашої праці, наших успіхів, наших терпінь, нашого відпочинку, наших радощів, наших смутків.

І не лише наше життя, але і наша смерть має бути Богові *на славу*. І наше спасіння не має бути нашою ціллю! Нашою ціллю є Божа слава, а наше спасіння приходить як наслідок того, що ми славимо Бога, а Він за це нагороджує нас щастям у небі, тобто спасінням нашої душі.

ТВОРЯТЬ ОРГАНІЗАЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО ДУХОВЕНСТВА

(УПБ, Рим) — Вже перед архиєпископським синодом нашого єпископату виникли в різних країнах спроби нашого духовенства створити власну станову роганізацію. Це питання було обговорене на нараді священиків, що брали участь у торжестві посвячення собору Святої Софії в Римі. У висліді наради прийнято ряд резолюцій і побажань, що їх синодові українських владик пред'явила делеґація священиків.

Питанням, що стосуються священичих покликань, життя і праці священиків і їхньої служби в Церкві, архиєпископський синод присвятив дуже багато уваги („Благовісник", кн. 1-4, 1969 р. ст. 107, 109, 111, 117, 118). 10 березня ц.р. зацікавленим створенням власної священичої організації та уповноваженим нарадою священиків у Римі розіслано письмо, в якому повідомляється про стан підготовних праць над випрацюванням відповідного статуту товариства.

Проєкт статуту вже готовий. Його розсилається священикам у різних країнах світу, щоб подали свої завваги й доповнення та відбули загальні збори з метою схвалення статуту товариства, який після цього буде поданий верховному архиєпископові для остаточного схвалення і введення в життя.

Основна думка статуту священичого товариства — це відновити та продовжувати працю матірнього Товариства ім. святого Андрія.

Для літургійних передруків потрібний дозвіл

Видавці, що бажають передруковувати українські переклади богослужбових текстів, повинні мати дозвіл верховної влади Української Католицької Церкви, пригадує з Риму Літургічна комісія.

«Від кількох літ, тут і там, почали появлятися у різних виданнях поодиноких людей і збірних накладень українські переклади молитов і богослужень та катехизму, зроблених Літургічною комісією під проводом верховного архиєпископа Иосифа. Ми уповажнені заявити, що на це не давав їм ніхто жодного дозволу і що вони різними неточностями вносять хаос і замішання у зростаючу одностайність нашого обряду і наших богослужень. Водночас, вони, присвоюючи собі готові переклади, підривають матеріяльно видавництво верховного архиєпископа, бо передруковують готовий переклад, продають його по нижчій ціні. Кошти перекладу далеко більші, ніж сам друк і папір».

«На основі соборного декрету «Про Східні Католицькі Церкви» право видань і перекладів церковних книг належить виключно патріярхові чи верховному архиєпископові. Київсько - галицький митрополит єдиний правно давав у нашій Церкві дозволи на видання літургічних книг, і то від перших часів християнства не тільки в Европі, а й на поселеннях, як свідчать книги, от хоч би апробата на видання у Вінніпезі Апостола і Євангелія, дана митрополитом Сильвестром Сембратовичем 1888 року».

Переслідують Церкву в Литві

Католицька Церква в Литві зазнає жорстоких переслідувань, каже кореспондент італійського щоденника «Іль корріере делля сера» Бенсі, що відбув подорож по тій країні.

У Вильні на 300 тис. населення залишилося тільки 10 чинних церков. З понад 1,100 церков, що були в Литві до війни, залишилося тільки 570, з 2 тис. священиків — тільки 750.

Совєтський режим намагається задушити Католицьку Церкву в Литві, не допускаючи ні нових священиків, ні єпископів. У Кавнасі існує єдина духовна семінарія, до якої забороняють приймати більше число студентів. А з тих, що закінчили семінарію, тільки 5-6 дістають дозвіл виконувати свої священичі обов'язки.

Проти цих антиконституційних заходів запротестувала група 60 священиків Литви, виславши листа до Москви. Деяких з них за це арештовано, іншим заборонено виконувати будь-яку душпастирську діяльність.

НОВИЙ ЄПИСКОП УПЦЕРКВИ

Четвертим єпископом Української Православної Церкви в ЗДА призначений о. протопресвітер Іван Гундяк. Хіротонія в єпископи відбудеться 31 травня.

Ієрархами тієї Церкви є: митрополит Іван Теодорович, архиєпископ Мстислав Скрипник і єпископ Іов Скальський. Чікаґський єпископ Олександер Новицький умер 12 лютого ц.р.

ПОМЕРЛИ

о. Євген ДАВИДОВИЧ

З України дійшла вістка про смерть о. Євгена Давидовича, колишнього пароха Ожидова на Золочівщині. Він умер 24 грудня 1969 р. в Ожидові.

о. Орест ЩУРОВСЬКИЙ

Довголітній парох Креховичі, Калуського повіту о. Орест Щуровський помер 15 березня ц.р. на 75 році життя. Покійний був ісповідником віри. Після 9-річного ув'язнення на Сибірі разом з дружиною Марією повернувся зі знищеним здоров'ям до Болехова, де й помер.

сестра МАРІЯ

10 квітня у Вінніпезі вмерла сестра служебниця Марія Червінка, 78 років, народжена в Західній Україні. До Канади прибула 1911 року.

сестра ДАРІЯ

Сестра служебниця Дарія Ушковська, 77 років, умерла 14 квітня у Вінніпезі. До Канади приїхала з України 60 років тому.

Теодор РОЖАНКОВСЬКИЙ

Перший командант УС-Стрільців 1914 р. Роман Рожанковський умер 12 квітня в Вікоґені, Н. Дж., на 95 році життя.

Ольга ЛИТВИН

Письменниця Ольга Литвин, 65 років, умерла в австралійському місті Перт.

Заява ЗП УГВР: За розбудову церковного життя

У довгій заяві «Про становище української справи на початку 1970-их років», опублікованій у «Свободі» закордонним представником УГВР (Української Головної Визвольної Ради), вказується на потребу розбудови українського церковного життя як на «першочергове завдання» всієї громади.

«Особливою цінністю в нашому житті є українські Церкви. Занепад українських Церков, що, впродовж всієї історії нашого народу, були нерозривно пов'язані його духовістю, культурою і національними аспіраціями, привів би до упадку нашої громади, як окремої етнічної спільноти. Тому ріст і розбудова українських церков усіх віровизнань на основі національного, культурно-обрядового характеру та національної автономії є одним з першочергових завдань організованої української громадськости».

«Особливо важливим питанням у житті українських православних церков є їх об'єднання в єдину Українську Православну Церкву, і це завдання повинно мати підтримку всієї еміґрації».

«Подією історичного значення для життя всіх українців стало повернення з радянських концтаборів теперішнього верховного архиєпископа Української Католицької Церкви, кардинала Йосифа Сліпого. Відгук, який його поява на Заході знайшла в міжнародній пресі, у великій мірі причинився до зміцнення престижу української Церкви і народу у світі. Його кількарічні заходи в справі ієрархічного завершення Української Католицької Церкви патріяршим устроєм, з патріярхом у проводі, є вирішальним засобом для її тривалого збереження, як автономної й української за своїм змістом церкви».

«Тому ці заходи повинні і далі мати одностайну підтримку всіх віруючих Української Католицької Церкви. Ці вірні зобов'язані рівночасно якнайрішучіше поборювати всякі намагання чужих і своїх одиниць чи чинників вносити роздор у нашу Церкву і продовжувати стан її адміністративно - обрядового партикуляризму».

Богослуження: травень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Ґригоріянський календар
3	20	Н	**Томина.** Теодора Тр.	**Сліпородж. † Теодос. Печ.**
4	21	П	Януарія сщмч.	Пелагії мч.
5	22	В	Теодора Сикеота пр.	Ірини мч.
6	23	С	**Юрія вмч.**	Иова многострадального
7	24	Ч	Сави Стратилата мч.	**Вознесення ГНІХ.**
8	25	П	† Марка ап.	**Івана Богослова**
9	26	С	Василія сщмч.	† Перен. м. св. Николая

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
3. травня — Гай Прері 10.00; Ґренд Прері 2.30
7. — Гай Прері 10
10. — Норт Стар 10
17. — Гайнс Крік 10; Ройкрафт 2
18. — Ройс 10
24. — Ріно 10; Гай Прері 2
31. — Гей Скул 10

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
3. травня — Радвей 10 рано (гроби)
10. — Восетна 10 рано (гроби)
17. — св. Параскевії 10 рано (гроби)
24. — Смокі Лейк 10 рано (гроби)
31. — Смокі Лейк 10 рано (гроби)

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
3. — Менлі (храмовий празник) год. 9.30 Литія і Сл. Божа; парастаси на гробах
10. — Едсон год. 8.30; Вайлдвуд год. 10.30; по відправі парастаси на гробах
17. — Черґіл год. 10; парастаси на гробах
24. — Карвел (храмовий празн.) год. 9.30 Литія і Сл. Божа; по відправі парастаси на гробах
31. — Рочфорт Брідж год. 10; по відправі парастаси на гробах

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
3. травня — Ст. Майкел год. 10 рано; попол. год. 2 Парастаси
10. — Делф год. 10 р.; попол. год. 2 Парастаси
17. Сшестя Св. Духа — Ст. Майкел Всен. 9 год., Сл. Б. 10 год.
24. — Лемонт год. 10 р.; попол. 1.30 Парастаси
31. Восток св. Михаїла год. 10 р.; 2 год. попол. Парастаси

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
3. травня — Голден год. 8.30; Дейзленд 10.30
7. Вознесення — Голден 8.30; Коперник 10.30 празник
10. — Голден год. 8.30; Коперник 10.30
17. — Голден год. 10.30 (празник)
18. — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30
24. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30, спільне свячене, Парастаси на гробах
31. — Голден год. 10.30

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
3. травня — Стар
7. Вознесення — Скаро

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
3. травня — Томина нед. — Росінґтон 10
10. Нед мироносиць. — Атабаска 10; Бойл 12.30
17. Нед. розслаб. — Річмонд Парк 10; Ню Пайн Крік 12.30
24. Нед. самар. — Атабаска 10; Просперіті 1 попол.
31. Нед. сліпор. — Бойл 10 Фрейнс 12.30

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
3. травня — Мирнам 10.00
7. — Мирнам 10.00
10. — Файделиті 10.30 (празник)
17. — Ллойдминстер 10.30 (празник); Мирнам 7.30 веч.
24. — Моркемб 12.00
31. — Мирнам 10.00; Бовелон 12.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
3. травня — Ту Гилс, год. 10 (Парастаси на гробах);
7. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
10. — Ту Гилс год. 8; Новий Київ год. 10 Архиерейська Сл. Божа
17. — Ту Гилс год. 8; Веґревил год. 10.30; Плейн Лейк год. 7.30 веч.
18. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
24. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
31. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10 (Парастаси на гробах)

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
3 травня — Редвотер Сл. Б. (Панахиди на цвинтарі Редвотер-фарми і Куквіл)
7. Вознес. празн. — Федора год. 10.30
10. — Редвотер год. 9.00; Федора год. 10.30
17. Зел. Свята — Редвотер год. 9.00; Воґ год. 10.30
18. — Федора год. 10.30
24. — Редвотер год. 10.00
31. — Редвотер год. 10.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
3. травня — Вильна, від год. 1.15 Парастаси
3. — Беліс о год. 4.30 попол. Сл. Божа, потім Парастаси
10. — Стрий: по параф. обіді Парастаси
17. — Спедден, год. 1.30 Парастаси. У Сокалі від год. 5 попол. Парастаси
24. — Давнінг: по Сл. Б. Парастаси

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
3 травня — Левод 10 рано — Парастаси
17. — Іннісфрі XI реич 10.30 рано — Парастаси; Іннісфрі X реич 10.00 рано — Парастаси
24. — Ренфурлі 10 рано — Парастаси
31. — Іннісфрі-місто 10 рано; Менвіл 12 — Парастаси

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
3. травня — Дервент 10.30 (поминки св. Юрія год. 3.00)
10. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30 (поминки по відправі)
17. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30 (поминки по відправі)
24. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
3. травня — Редісон
10. — Норт Батлфорд
17. — Виткіз
24. — Норт Батлфорд; Редісон год. 2 попол.
31. — Медовлейк (єпископська візитація)

У травні кожного понеділка, середи і п'ятниці в Норт Батлфорді травневі богослуження о 7.30 вечі.

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
3 травня — Вонда 10 год.; спільне свячене
10. — Смате 10 год.
17. — Пітерсон 10 год.
24. — Вонда 10 г.
31. — Гаврилюки 10 г.

У травні: Молебні до Матері Божої — Вонда: вівторок, четвер, п'ятниця; Смате: середа 7 год. веч.; Гаврилюки: субота.

о. Ів. Мухарський
Box 103, Krydor, Sask.
Phone: 40
3. — Бл. Лейк год. 9; Січ год. 11
10. — Кридор год. 9; Орлів 11
17. — Бл. Лейк 9; Угринів 11
22. — Угринів 11
24. — Кридор 9; Орлів 11
31. — Кридор 9; Бл. Лейк 11

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
3. травня — Кадворт 9.00; Твей 11.00; Бруно Успення 4.00 попол.
10. — Гамболдт 9.00; Бруно Пр. Тройці 11.00; Кадворт 4.00 попол.
17. — Кадворт 9.00; Гамболдт 11.00; Твей 4.00 попол.
24. — Дана 9.00; Кадворт 11.00
31. — Гамболдт 9.00; Бруно Пр. Тройці 11.00; Кадворт 4.00 попол.

Травневі Молебні до Матері Божої о год. 8.00 вечора: вівторок і субота — Кадворт; середа — Твей; четвер — Гамболдт; п'ятниця — Бруно Пр. Тройці.

о. А. Хоружий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
3. травня — Ланівці 10 рано
10. — Алвена-місто 10 рано
17. — Алвена-фарми 10 рано (на гробах)
24. — Алвена-місто 9 рано
24. — Боднарі 11 рано (на гробах)
31. — Алвена-місто 10 рано (на гробах)

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
3. травня — Вакав 9 рано; Прудгом 11 рано
7. Возн. ГНІХ — Вакав 7 год. веч.
10. — Вакав 10 рано; Ст. Дж. 11.30 рано
17. Зелені свята — Вакав 10 рано
18. Пресв. Тройці — Вакав 7 веч.
24. — Вакав 9 рано; Борщів 11
31. — Вакав 10 рано; Сокаль 11.30 рано

Майські молебні о 8-ій веч. у Вакав — середи і п'ятниці; у Ст. Джуліен — понеділки; у Прудгом — четверги.

ПОВІДОМЛЕННЯ про богослуження мусять прийти до нас не пізніш як у понеділок, якщо вони призначені до найближчого числа газети.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на ґроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★
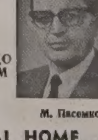
М. Панилик — управителі — М. Пасемко
PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
• Шпиталів • Інституцій
• Готелів • Кемп
• Мотелів • Парлорів краси
— ВСЬОГО —
БІЛИЗНИ ✱ БЛЕНКЕТІВ
• Простирал • Бедспредів
і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

ГОСПОДИНІ! ВЕСНА НАДХОДИТЬ!
Ми є спеціялістами для чищення килимів та хідників різного рода (SHAGS, INDIAS, TWIST, ORIENTAL etc).
Можете їх вживати того самого дня після чищення.
Чищення не лишає по собі ніякого запаху.
Apollo 70 Rug & Upholstery Care Ltd.
ТЕЛ.: 475-5442
Подаємо ціни даром.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

ПОХОРОН БЛ. П. ГРИГОРІЯ СТРЕПА

В ІННІСФРІ ХІ РЕНЧ, АЛБЕРТА

В четвер, 12 березня, помер несподівано бл. п. піонер Григорій Стреп в Едмонтоні, прийнявши Найсв. Тайни з рук о. В. Волошина.

Покійний Григорій то син Антона й Анастазії з роду Матчук — уроджений 7 березня, 1890 р. в Свитанах, повіт Сокаль, Західна Україна. До Канади приїхав 1912 р. до Ванкуверу, де через два роки працював при залізній дорозі. Залишивши ту працю, працював кухарем протягом трьох років в концентраційнім таборі в часі першої світової війни в Сикамус, Бр. К. По тій праці перебував в Калґарах, де через три роки працював в різні м'яса („пекінґ плент").

В 1920 р. покійний приїзджає до Іннісфрі ХІ ренчу, де жениться із Марією з роду Щерба і обоє живуть в домі батька дружини Миколи Щерби.

Подружжя виховало 6 синів і 5 доньок — і всі вони вже є подружені: Василь, Славко, і Петро в Едмонтоні, Едді і Пилип в Девон, Алта, Олекса в Левой, Ґеня за А. Палійчуком в Ренфурлі, Анна за Олексою Лесюком в Моркемб, Леся за І. Танасюком в Веґревил, Вероніка за Д. Кісілевичем в Едмонтоні, Філька за В. Дмитровим в Іннісфрі ХІ ренч.

Бл. п. Григорій і його жена Марія фармували, хоч в тому часі треба було руками викорчовувати корчі й ліс, щоб землю зробити придатною до засіву збіжжя. Обоє були вони практикуючими християнами — членами української католицької церкви в Іннісфрі ХІ ренчові. Григорій був вісім літ секретарем в церковному комітеті, а через шість літ був тростісом школи. Тому чотири роки залишив фармерку і перебував при своїх дітях, головно в доньки Вероніки в Едмонтоні, де й помер 12 березня, на удар серця.

В суботу, 14 березня, в Едмонтоні в похоронному заведенню Парк Меморіял о. протопресв. Я. Федуник відправив парастас за бл. п. Григорія, а в неділю, 15 березня, о. Р. Стародуб відправив парастас в Веґревил в похоронному заведенню Парк Меморіял.

бл. п. Григорій Стреп

Похоронні Богослужби відправив о. Р. Стародуб в понеділок, 16 березня, в Іннісфрі ХІ ренчові в церкві св. от. Миколая. Домовину несли зяті й внуки. Смерть Григорія оплкаували жена Марія, 11 дітей, 33 внуки, сестра Анна Волошин в Веґревіл і небіж Петро Волошин зі своєю сестрою Стеллею. Попращати Григорія прийшли кревні, бувші сусіди й приятелі, що численно виповнили церкву на ХІ ренчові.

Тіло бл. п. Григорія спочило на цвинтарі в Іннісфрі ХІ ренчові св. Петра й Павла. По похоронних богослужбах запрошено всіх до залі на перекуску. З приводу смерти родина передала 15.00 дол. на пресовий фонд „Українських Вістей".

Нехай спільна молитва „Вічная пам'ять" буде спасенною для покійного Григорія перед Всемогучим Богом.

ПОДЯКА

Опечалена родина невіджалуваною втратою нашого незабутнього мужа, батька та дідуня бл. п. Григорія Стрепа, складає сердечну подяку Всч. о. Романові Стародубові та о. протопресв. Ярославові Федуникові за відслуження похоронних обрядів, за щирі слова прощання й потіхи, Всеч. о. Василеві Волошинові за уділення Найсв. Тайн, похоронному заведенню Парк Меморіял дякуємо за совісну обслуґу. Дякуємо кревним, сусідам і приятелям за жертви на Служби Божі та за квіти на могилу й до хати. Вкінці дякуємо всім учасникам похорону за віддання послідної прислуги покійному та за відпровадження його тлінних останків на цвинтар. Нехай Милостивий Господь нагородить вас сторицею, а покійному дасть царство небесне.

Дружина Марія, сини, доньки, невістки, зяті, й внуки

—o—

Ст. Кетеринс, Онтаріо

ПОХОРОН БЛ. П. ІВАНА ВЕРЕСЮКА

бл. п. Іван Вересюк

В неділю, 25 січня відійшов у вічність в місцевому шпиталі в Ст. Кетеринс, Онт., бл. п. Іван Вересюк, проживши 79 років. Покійний народився 21 березня 1891 р. в селі Богданівка, пов. Скалат, Галичина. Він відбув військову службу в австрійській армії, як підстаршина через 9 років, а відтак першу світову війну.

В 1925 р. лишає своє рідне село та дружину Теклю з трьома дітьма, а сам їде до Канади шукати кращої долі для себе та своєї родини. Приїхав покійний як раз в час коли в Канаді панувало велике безробіття. Поселившися в провінції Алберті, працював по різних роботах, по більшій части по фармах. В 1927 р. спровадив дружину Теклю та троє дітей та примістивсь з родиною в місті Ріджайні, Саск. Там покійний був основоположником церкви св. Василія Великого, членом місцевого відділу БУК та головою того відділу. Через довгі роки був він також членом церковного комітету. В 1952 р. покійний переїхав з родиною до Ст. Кетеринс, де включився зразу в працю церкви св. Кирила і Методія і був взірцевим членом церкви та місцевого відділу БУК.

Похоронні відправи відслужив місцевий парох о. д-р М. Комар. Домовину покійного несли члени місцевого відділу БУК та члени родини. Після похорону в залі церкви св. Кирила й Методія був приготований членкинями ЛУКЖ поминальний обід. В часі обіду вислови співчуття дружині та родині покійного передав о. д-р М. Комар. Від місцевого відділу БУК — п. О. Янківський. Покійний був лагідної вдачі, все був готовий д пораці для громади, був довголітнім передплатником „Українських Вістей" в Едмонтоні та „Нашої Мети" в Торонті.

Покійний залишив у смутку дружину Теклю в Ст. Кетеринс, сина Василя в Елора, Онт., дочку Анну Боженко в Ст. Кетеринс, дочку Теклю Бердей в Авбурн, ЗДА, дочку Ольгу Золтин Киш в Ст. Кетеринс, 10 внуків та 4 правнуків. Парохія св. Кирила і Методія та місцевий відділ БУК втратили заслуженого, щирого та відданого члена, який був щиро прив'язаний до кінця свого життя до своєї Церкви та свойого народу.

Дружина Текля передала 10.00 дол. на прес-фонд „Українських Вістей". За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

Нехай земля канадська буде йому легкою.

О. Я.

ПОДЯКА

Чоловічому співацькому ансамбльові під управою п. М. Свистуна, складаємо щиру подяку за участь у великодній Архиєрейській святій Літургії в парафіяльній церкві св. Юрія Побідоносця. Хай Господь багато ласками нагородить Вас за Вашу християнську до нас поставу.

За парафію св. Юрія

І. Руданець, голова ц.к. **о. В. Тарнавський,** парох **інж. З. Васараб,** секретар ц.к.

Вадіна, Саск.

В ТРЕТІ РОКОВИНИ СМЕРТИ

Вже минуло три роки з дня смерти бл. п. Василя Волошина, що відійшов у вічність 29 січня 1967 р.

В болючі роковини твоєї смерти, дорогий мужу, батьку і приятелю, споминаємо тебе молитвами й Господа Бога просимо, щоб не був тобі суддею, але Спасителем та приняв тебе до Свого небесного царства.

У четвер, 29 січня ц.р., в церкві св. Духа — Вадіна, місцевий парох відправив заупокійну Службу Божу за душу бл. п. Василя, при участи родини і приятелів.

бл. п. Василь Волошин

Бл. п. Василь народився 3-го грудня 1887 р. в селі Остриня, повіт Товмач в західній Україні. 1911 р. подружився з Марією Доронюк і жили щасливим життям на господарстві.

1914 р. був покликаний до війська і як військовий підстаршина брав участь у першій світовій війні. В 1918 р. по розпаді австро-угорської монархії, як свідомий українець, вступив до Української Галицької Армії і брав участь у визвольних змаганнях.

1927 р. виїхав з женою і дітьми до Канади й поселився на фармі в околиці Куроскі, Саск. Пережив тяжкі часи початкуючого іміґранта, та при Божій помочі, своєю мозольною і терпеливою працею поконав усі труднощі, особливо часи депресії.

Бл. п .Василь був людиною реліґійною і свідомою. З кількома українськими родинами зорґанізував в Куроках парохію й 1934 р. побудували першу церкву. В 1947 р. бл. п. Василь з родиною перенісся до Вадіни на сталий побут. І в Вадіні започаткував українську парохію та багато причинився до її розбудови. Нині начислює понад 50 родин.

Був добрим сином своєї Церкви і свого народу. Був добрим мужем і добрим батьком, дав своїм дітям релігійне й національне виховання. Був усіми люблений і шанований. Умирав спокійно бо був свідомий, що в туземному житті виконав обов'язки, завдання, які наложив на нього Господь. Відійшов у вічність 29 січня 1967 р.

Жена твоя, діти й внуки, складаємо поклін невичерпаній любові й вірності вічного твого духа, який живе в нашій родині і заповняє кожний куток наших хат. Ти незабутий все між нами і так, здається, що недавно, як ти між нами ходив. А вже три роки минуло, як ти нас полишив. Ми тебе, дорогий мужу й батьку, ніколи не забудем, кожний ранок і вечір у молитві згадувати будем. Спочивай спокійно, дорогий мужу і батьку. Вже скінчились твої труди. Хай земля канадська тобі буде легкою.

Жена твоя Марія, діти: Стефан, Богдан, Мирослав, Катарина, Мирослава, брат Іван і 25 внуків

З нагоди похорону передано 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

Принс Алберт, Саск.

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ ЛУКЖ

Річні збори відділу ЛУКЖ відбулися в Українському Народному Домі. Голова відділу п-і Марія Басараба відкрила збори й попросила о. д-ра Г. Миколіва проказати молитву. Після того одноохвилинною мовчанкою вшанували пам'ять тих членкинь, що відійшли у вічність. З черги голова відділу здала звіт з діяльности за минулий рік й подякувала всім членкиням за співпрацю. Опісля секретарка відділу п-і Г. Гаврилюк відчитала звіт з діяльности за минулий рік.

Товариство має тепер 70 членкинь, які протягом ділового року відбули 10 щомісячних сходин, на яких м. ін. прочитувано та обговорювано обіжники провінційної управи. Делеґатки відділу взяли участь в єпархіяльному з'їзді в Саскатун. Членкині відділу приготовили прощальний вечір для о. М. Колодія та о. А. Пакоша, які відійшли на душпастирську працю поза Саскатунську єпархію. Відтак приготовано прийняття для о. д-ра Г. Миколова, що прийшов на душпастирську працю до Принс Алберт.

В часі Різдвяних свят відділ влаштував вечерю із забавою для всіх членкинь. Перед Великоднем відділ перевів продаж великоднього печива, спільне свячене, обід з нагоди Архиєрейської візитації, пікнік та осінній базар. З своїх грошей відділ закупив меблі до мешкання священика та влаштував бенкет-прийняття для нових членкинь.

Членкині влаштували рівнож прийняття для дітей із сиротинця св. Анни в Айтуні. Протягом року членкині відвідували хворих по шпиталях, а на Святий вечір обдарували всіх дарунками. В часі збірки на фонд для боротьби з пістряком (раком) членкині допомагали переводити збірку. Склали рівнож від себе жертву на Червоний хрест.

В дні ЛУКЖ всі членкині приступили до св. Тайн, а відтак мали спільне снідання, на якому виголосила промову до приявних бесідниця із Саскатуну. Відділ дав стипендію ддля найкращого учня в школі Божої Матері та приготовив снідання для дітей після св. Причастя. Перед великим постом членкині влаштували пущення, приготовили 6 весільних прийнять, а з нагоди Великодня обдарували хворих по шпиталях кошиками зі свяченим. Членкині помагали провадити стенд св. Юрія на виставовій площі та влаштували Різдвяний чай для Сестер.

Деякі членкині співають у парафіяльному хорі, що його веде п. П. Тихоліс. Після звіту переведено вибір нової управи, яку вибрано в такому складі: голова — С. Ґановська, заст. голови — А. Оренчук і М. Басараба, рекорд. секр. — А. Рибрина, касирка — А. Притула. Контрольна комісія — А. Підскальна, М. Лисак і С. Олесінська. Господдині — Р. Засійбіда, А. Кузмік, С. Вардинська і А. Катамай.

А. Рибрина

—o—

УКРАЇНЦІ В ЮГОСЛАВІЇ ЩЕ Ж ДАЛЬШЕ ПОТРЕБУЮТЬ ДОПОМОГИ

Зібрані досі в ЗДА та Канаді одяги й взуття заспокоїли найконечніші потреби потерпілих від землетрусу українців у Югославії. До того уряд Югославії вже не звільняє від митних оплат посилок з одягом й взуттям. Тому вже більше не збираємо одягів та взуття.

Зате ще дальше потрібна грошова допомога для відбудови церков та культурних осередків, на які уряд допомоги не дає. Тому просимо українське громадянство складати ще й дальше грошові пожертви на цю ціль.

Гроші просимо слати, як і досі, на адресу о. д-р М. Сопуляка, "Українські Вісті" в Едмонтоні.

Посвідки, важні для прибуткового податку, вишлемо всім жертводавцям після закінчення збірки.

Управа Братства Українців Католиків Едмонтонської єпархії

Похорон бл.п. Й. Климчака в Норт Бателфорді

27 листопада 1969 р. несподівано упокоївся в лічниці в Саскатуні член нашої парафії бл. п. Иосиф Климчак. Покійний народився 14 жовтня 1903 р. в селі Вілбів, в сокальському повіті. В 1908 р. малим хлопцем приїхав зі своїми родичами до Канади та осіли на фармі на північ від місточка Геффорд. В тій околиці зростав він, покінчив сільську школу та помагав батькам в праці на ріллі.

В 1925 р. він одружився з Марією Деміон, яка проживала зі своїми батьками в околиці Виткова, Саск. Почали свою власну рільну господарку у тій околиці. На фармі переживали пам'ятну господарську кризу, а по війні, в 1946 р. ліквідують свою господарку та переходять до Норт Батлфорд. У Норт Батлфорді покійний привчився майстерки та помагав у будові будинків. В 1947 р. виїхав покійний на працю до Британської Колюмбії. Там пробули п'ять літ, і в 1952 р. повернули до Норт Батлфорду, де зачинає працювати як будівничий при будові нових домів та їх викінченні. Був добрий і дуже солідний робітник, тому ніколи не був без праці.

Покійний був веселої та товариської вдачі, був щирим та добрим сусідом, приятелем та членом нашої громади.

Покійний Иосиф був добрим християнином, працював багато для своєї церковної громади, брав активну участь в громадському житті, а також був членом будівельного комітету при парохії св. Петра і Павла в Албертави, Саск.

Прибувши до Норт Бателфорд в 1952 р., відразу включається у працю нашої громади. Стає її членом та багато часу присвячує праці для парафії. Помагав при викінченні церкви та приходства, при внутрішнім викінченні обох будинків. Як він, так і його родина, яку залишив, є примірною християнською родиною.

Панахиду за спокій душі покійного Иосифа, відправив місцевий душпастир о. Б. Бачинський, в церкві Всіх Святих 30 листопада. Простора церква невмістила усіх людей, які прийшли помолитись за покійного Иосифа, та віддати йому послідню прислугу. Похорон відбувся 1 грудня 1969 р. На похоронних відправах були присутні не лише члени нашої парафії, але було багато людей з парафії Геффорд, Витків, з Саскатуну, а також дальша родина та приятелі з Едмонтону, та Калґарі. По похороні відбувся поминальний обід у церковній залі. На обіді було більше як 170 людей. Обід приготовили членкині Ліґи Українських Католицьких Жінок, якої членами є дружина і дочка покійного. По обіді зять покійного Едвард Приступа подякував в імені родини усім за їхню участь в похороні їх дорогого батька. Обід закінчено молитвою.

бл. п. Иосиф Климчак

Покійний Иосиф залишив у смутку дружину Марію та троє дітей, — сина Романа у Калґарах, Алберта, та дві замужні дочки, старшу Анну замужну за Едвардом Приступою в Норт Бателфорд, та молодшу Софію замужну за Орвел Гейґенсоном в Едмонтоні, рідну сестру Марію Чорній та брата Василя, а також широкий круг приятелів та знайомих, що сумують по ньому.

З нагоди похорону передано 15.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Складаємо найщирішу подяку усім рідним, отцеві пароховi Б. Бачинському за відслуження похоронних обрядів та за щирі слова розради й прощання, співакам, та всім учасникам похорону, за вияви співчуття для нас, за жертви на Служби Божі, за цвіти і вінки, та за все добро що зробили для нас в пам'яті незабутнього мужа та й батька у хвилині нашого смутку. Рівнож сердечно дякуємо членкиням місцевого відділу ЛУКЖ за безінтересовну поміч і урядження поминального обіду. Нехай Милостивий Господь нагородить усім сторицею, а покійному дасть царство небесне.

Дружина Марія з дітьми

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

АВТО,
а до того
З ТИЖНІ ПОБУТУ
В ЕВРОПІ
(До Лондону й назад)
ЛИШ 385.00 ДОЛ.

Старайтеся відвідати цього року Англію та европейський континент. Знижені ціни за переїзд групами та індивідуально. Відліти щотижня.

До Амстердаму 409.00 дол.

До Франкфурту або Копенгаґен 427.00 дол.

Робіть замовлення вчасно.

Можна купити квиток теж на сплати. 10% належности платите при купні квитка, решту сплачуєте відтак догідними ратами.

НА ЗИМОВІ вакації втікайте з холоду до сонячних островів, при помочі чартерованих літаків до Нассау та островів Ґренд Каймен. Кошти всього 549.00 дол. туди й назад. В цьому включені харчі, готель та переліт джетовими літаками.

ЯКЩО ДУМАЄТЕ ПРО ПОДОРОЖ, ДУМАЙТЕ БЮРО НЕВИЛЛ.

2 офіси в Едмонтоні:
PROFESSIONAL BLDG. (північна частина)
CAMPUS TOWER BLDG. (полуднева частина)

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Formerly Corona Air Canada Ticket Office
106 Street - Jasper Ave.
Phone 429-3374

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ.
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаємо замовлення на мешкання — повна ґарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674
П. Остапчук - керівник

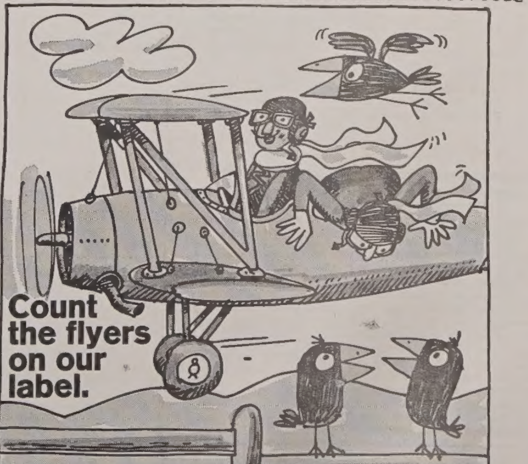

Let's see. Two in the biplane and another three on the fence posts. That's five fast flyers. All this plus a speeding express train, a racing stagecoach and a hopped-up Hupmobile. What's everybody's hurry? Heaven knows, in Lethbridge we take our own sweet time brewing the beer behind that lively label. Then we age it slowly and naturally. For a flavour that goes over great.

House of Lethbridge AFTER THE FAMOUS FORMULA OF THE HOUSE OF LETHBRIDGE

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE

1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.

РІК 5. Телефон: 242-6364 Ч. 8

Редагує: Анна Марія Баран

ТРИ ВАЖЛИВІ ІМПРЕЗИ

ВЛАШТОВАНІ ЗАХОДАМИ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК І УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

КОНЦЕРТ В ЧЕСТЬ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Концерт відбувся в неділю, 15-го березня в авдиторії Осередку молоді. Його започаткували діти саскатунських рідних шкіл відспіванням Заповіту, а після вступного слова, яке виголосив із особливим зверненням до дітей і молоді д-р С. Дершко, відспівали пісню „Україно моя рідна". З черги Молодечий хор при катедральній парафії св. Юрія відспівав: „Тополя" Т. Шевченка, муз. К. Стеценка, і „Думи мої", муз. К. Борисюка, „Учітеся, брати мої" Т. Шевченка, муз. М. Фоменка і „На високій дуже кручі", народня пісня про Шевченка, муз. А. Гнатишина — виконав незвичайно гарно дівочий квартет СУМК; а то Ілюся Максимюк, Віра Лазарович, Дарія Данильчук і Оля Кравчук при фортепіяновому супроводі Олесі Сирник. Добре опрацьовану доповідь з приміненням творів Т. Шевченка до нашого часу вигоолосив о. ігумен Я. Сиваник ЧНІ.

В дальших точках програми виступав жіночий хор ЛУКЖ при катедрі св. Юрія із піснями: „Доле моя доле" і „Породила мати сина", а юначки СУМ гарно відспівали дві пісні до слів Т. Шевченка „Кобзар" і „Встає хмара", поміж якими Люба Кузьма добре і голосно віддеклямувала вірш „Усміхнися, Тарасе". Дует „Вітре буйний", Т. Шевченка виконали Павло Метанчук і Іванка Дуда і на закінчення катедральний хор відспівав пісні „Реве та стогне" і „Село" до слів Т. Шевченка, муз. Б. Лятошинського і Я. Бубнюка. Концерт закінчено відспіванням національного гимну.

З признанням для нашої Саскатунської громади треба відмітити, що на цьому концерті були заповнені всі сидячі місця просторої залі Осередку молоді.

Хорами на концерті проводили пп. Св. Чепита, П. Гненний, і А. Підвербецький.

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ В ШАНУ УКРАЇНКИ-ГЕРОЇНІ

Сходини переведено в дещо відмінний спосіб, як це роблено досі. Розложено гарно столи в залі Осередку молоді, на столах вишивані обрусики і квіти червоного маку. Те саме на головному столі, за яким сиділи представники всіх наших організацій в Саскатуні, отці душпастирі наших парафій із Преосвященним Кир Андреєм. На головній стіні сцени висів золотий тризуб, прибраний рушником, а в його стіп лежали дві великі китиці маків. Сходини відкрито піснею-молитвою, яку відспівав катедральний хор і хвилиною мовчанки в шану Українки-героїні. Після представлення стола п-ею А. Гнатюк, бившою головою відділу КУК, п-і Мирослава Клименко виголосила доповідь про героїзм в загальному. Відтак слідували короткі доповіді нашої організованої молоді.

Про княгиню Ольгу говорила Оленка Своздецька, від організації СУМК. „Героїні Княжої Доби" — Оксана Лазурко, від Обнови, про Лесю Українку — Марія Коваль — від Пласту; про Ольгу Басараб — Галя Поліщук, від МУНО; про „Героїнь останніх визвольних змагань" — Доня Пасічняк.

Програма збірних доповідей представниць організацій була добре продумана, але на будуче доповіді такого спільного виступу повинні бути дещо коротші. Сходини пройшли дуже корисно і вдало. Кожна організація мала гарні хорові виступи, між якими виступали також представниці молоді УКЮ. На закінчення програми дівчата із танцювального ансамблю „Євшан" прегарно вивели на сцені „поклін могилам героїнь", що зворушило чи не до сліз кожного учасника святочних сходин.

В кінцевій точці жіночий хор ЛУКЖ, в довгих чорних спідницях і вишиваних блюзочках, під управою п. Святослава Чепиги відспівав „Вінок на могилу 500" і „Терни квіти". Сходини закінчено молитвою „Боже вислухай благання".

Після сходин членки наших молодечих організацій, одягнені в народний стрій, подали всім приявним каву. Вони рівнож, перед сходинами впроваджували гостей на місця за столиками. У сходинах взяло участь поверх 250 осіб.

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ У 20-ТІ РОКОВИНИ ГЕРОЙСЬКОЇ СМЕРТИ ТАРАСА ЧУПРИНКИ

Академія відбулася в неділю, 8-го березня в авдиторії Осередку молоді. Академія мала коротку програму, в якій покладено наголос на добре продуману і добре виголошену доповідь запрошеного бесідника з Ріджайни Володимира Сагаша. Промовець за мотто доповіді обрав слова: „Кожний нарід буде мати стільки волі, кільки собі виборе". За тими думками він провів золоту, сплетену з кривавою, нитку змагань українського народу за волю. На тлі останніх змагань випровадив у повному світлі постать сл. п. Тараса Чупринки — Романа Шухевича, як голови Проводу Організації Українських Націоналістів на рідних землях, Голови Генерального Секретаріяту Української Визвольної Ради, Головного Командира Української Повстанчої Армії і вкінці довголітнього члена Пласту.

В мистецькій програмі взяли участь катедральний хор, організації молоді: СУМ і Пластове юнацтво.

Повідомлення з єпископської канцелярії:

1-го травня: Початок травнених Богослужень. Поручається всім отцям душпастирям Саскатунської єпархії, впродовж місяця травня, щовечора відслужувати Молебень до Матері Божої в парафіях, де лише буде можливо. Вірних єпархії заохочуємо до участи, в Молебні, щоби через заступництво Божої Матері упросити мир і супокій у світі, а нашому народові свободу на його рідних землях — та єдність.

3-го травня: Архиєрейська Служба Божа год. 10-та ранку в Принс Алберт. Празник св. Юрія і спільне свячене парафії.

В годині 6-тій вечора Преосвященний Кир Андрей візьме участь в спільному свяченому катедральної парафії св. Юрія в Саскатуні.

10-го травня: год. 10-та ранку Архиєрейська Служба Божа в парафії Дніпро, Саск.

В год. 3:30 пополудні Преосвященний Кир Андрей візьме участь в градуаційних програмах Академії Пресвятого Христового Серця в Йорктоні.

17-го травня: год. 10-та ранку Архиєрейська Служба Божа в Голяр, Саск.

В год. 5-тій пополудні Архиєрейський Молебень в Ватсон, Саск.

21-го травня: Преосвященний Кир Андрей візьме участь в торжествах висвячення єпископа Преосвящ. О. Робідов Ч.О. в Вінніпегу.

24-го травня: Архикрейська Служба Божа з нагоди 10-річчя заснування українського відділу Лицарів Колюмба в Саскатуні.

31-го травня: год. 10-та ранку Архиєрейська Служба Божа в Медов Лейк, Саск.

Танцювальний ансамбль „Євшан зілля"

З малого гуртка танцюристів, а радше, любителів українського танку в Саскатуні, завдяки постійній і пляновій праці одиниць того гуртка, сьогодні саскатунська українська громада втішається добрим танцювальним ансамблем п. н. „Євшан Зілля".

Виступи ансамблю щораз то краще оформлені, плянові і заслужено здобувають признання від своїх та чужонаціонального глядача.

Останньог танцювальний ансамбль „Євшан зілля" одержав запрошення для свого мистецького виступу на день 24 червня в Бесборо готелі підчас всеканадської конвенції Телефонної компанії. Кромі цього ансамбль приготовляє свій виступ на тему „Ніч під Івана Купала".

Перший поважніший виступ „Євшан" був під моттом „Євшан Зілля". Этим наш ансамбль виступав двічі в Саскатуні, в Йорктоні, Канорі, а також в Едмонтоні. До свойого чергового виступу „Ніч під Івана Купала" ансамбль приготовляється ще краще, ще більше солідно, як до попередніх виступів.

Запрошено п-ню Дарію О. Снігурович з Вінніпегу для опрацьовання хореографії й під її проводом відбувається навчання до його виконання.

Окрім праці над собою, ансамбль „Євшан" присвячує дуже багато уваги і праці над веденням школи народнього танку в Саскатуні. Тепер на лекції українського танку учащає поверх 250. Вони поділені на три групи, а у кожній групі під проводом студ. Антона Гнатюка, працює чотирьох інструкторів, членів ансамблю „Євшан зілля". Із найстаршої групи кращі і заавансовані танцюристи переходять до ансамблю. Таким способом ансамбль має запезпечений постійний наплив молодих і свіжих сил. Школа танку для дітей є під опікою комітету який очолює п-і Н. Добровна і п-і Т. Кудрик.

Тепер ансамбль „Євшан Зілля" начислює сорок членів. Його провід складається з таких осіб: Люба Трембач — голова; Даруся Добровна — заст. голови; Оленка Комарніцька — секретар; Денис Гучковський — скарбник і Галя Поліщук — член.

Ансамбль „Євшан Зілля" одержує запрошення зорганізувати і вести курси танків поза Саскатуном. Останньо такі запрошення прийшли від нашої громади з Біґґар, Саск., і з Принс Алберт, Саск. 24-го березня зорганізовано практичну лекцію під проводом п-і Д. Снігуворич. Тоді стараннням ансамблю вислано повідомлення про організування лекції до парафій в єпархії. Помимо дуже неспритливої погоди в тому дні, (авта з охочими вивчати правильний український танок з Канори, Саск. в половині дороги були змушені повертатися) того дня таки прибули учасники лекції танків з Принс Алберт, Норт Батлфорд, Біддер і Абердін. Прибули теж учні зі Саскатуну, всіх разом було 33-ох учнів.

Танцювальний ансамбль „Євшан Зілля" має власні одяги вартости поверх 5-ть тисяч долярів. Треба ще відповідних книг, платівок — рекордів із відповідною музикою та дечого іншого. В тій цілі представники ансамблю при нагоді відбули зустріч з прем. Р. Тачером, після чого призначено з фондів Уряду Саскачевану для „Євшан Зілля" на 1970 рік суму $900.00.

Ансамблеві допомагає і опікується ним Батьківський комітет в такому складі: п-і Ольга Гучковська — голова; п-і Ярослава Войтович — заст. голови; п-і Марія Воронюк — секретар п-і Анна Трембач — кореспонд. секр.; п-і Анна Процишин — скарбник; Контрольна комісія: п. Лев Вовк, п. Андрій Овчар і п. Андрій Поліщук. При головній управі діють ще такі комітети: преса й телефони, господарський, транспорту, нового одягу, опіки над гардеробою.

Саскатунське громадянство, вже неодноразово дало доказ своєю масовою участю в виступах „Євшану", як дуже воно дорожить і радіє його гарною й корисною працею. Радіє і дорожить тією працею редакція „Сторінки Саскачевану" й бажає дорогій молоді, об'єднаній в ансамблі „Євшан Зілля", як найкращих успіхів у їхній дальшій праці.

Вісті з Свифт Куррент

Після віднови діяльности відділу ЛУКЖ у нашій парафії св. Івана Христителя в Свифт Куррент, наші членки відділу почали працювати з великим запалом. Розпрацьовано плян нашої діяльности на цілий біжучий рік, переведено продаж перекуски в часі парафіяльного бінга, зорганізовано випродаж уживаних речей та відбуто з великим успіхом розізгравку індиків в перед-різдвяному часі. Всі ті фінансові підприємства нам дуже помагають здобути фонди на потреби нашої церкви і парафії.

В цьому році наші пані разом із своїми чоловіками у проводі з нашим о. парохом о. Л. Рамачем відвідали наші родини з колядою, що дало нам можливість затіснити добре співжиття поміж членами парафії та приєднати нових і молодших членів парафії до спільної праці.

18 січня 1970

В дні 18-го січня, навечеріє Богоявлення, заходами членок відділу ЛУКЖ зорганізовано традиційний свят-вечір. Свят-вечеря була в церковній залі з великою участю членів парафії та гостей. В часі вечері ми мали відповідні промови, а також усі спільно колядували. Ввесь вечір пройшов незвичайно вдало і корисно.

23 січня

23 січня наша парафія відбула свої річні загальні збори. Збори відкрив молитвою наш парох о. Л. Рамач, а після молитви п. Дж. Повашук — голова парафіяльного комітету відчитав фінансовий звіт. По прийняттю протоколу о. парох склав подяку всім членам парафії, а зокрема уступаючому комітетові за гарну працю в парафії і добру співпрацю. Він відмітив спеціяльною подякою довголітну працю голови парафіяльного комітету п. Повашука, згадуючи, що за час його головства збудовано парафіяльний дім і впорядковано церкву до її петеперішнього гарного стану.

Після формальностей вибору, до нової управи парафії на біжучий рік ввійшли: п. Стефан Крочак — голова; п. Михайло Мостовий — заст. голови; п. Джемес Повашук — рекорд. секретар; п. Василь Забіда — скарбник.

Управа резиденції: п. Михайло Мостовий — президент, п. Джемес Повашук — фінансовий секретар.

Після закриття зборів п-і парафії подали всім приявним добру перекуску.

Щирі гратуляції новообраній управі парафії та бажання якнайкращих успіхів у праці.

М. Попович,
прес. референтка

Альбом Української Католицької Церкви

САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

(Фінансове звідомлення — продовження)

Датки парафій і організацій: о. М. Пилипчук, Мус Джо, парафія: $25.00, відділ ЛУКЖ: $100.00;

о. прелат О. Пасічняк — Ріджайна, парафія св. Василія Великого: $50.00;

о. Г. Миколів — Момарт, парафія $25.00, Ґренфел, парафія $25.00; (з парафії Момарт п-і Гелена та її син Йосиф Клапак на фонд Альбому склали $125.00);

о. Б. Бачинський — Норт Батлефорд, відділ ЛУКЖ $100.00, Редісон, парафія — $15.00;

о. І. Ворона — Воркстон парафія св. Ап. Петра і Павла $25.00, Дніпро парафія — $10.00;

о. М. Шевчук — Вакав, відділ ЛУКЖ — $100.00 Борщів парафія — $25.00, Прудгом парафія — $25.00, Сокаль парафія — $25.00, Сейнт Джулієн парафія — $25.00;

о. В. Костюк — Прісвил парафія — $10.00, Гадсон Бей парафія — $25.00, Гейзел Делл парафія — $10.00, Стінен парафія $10.00, Чехві парафія — $10.00, Григорів парафія — $10.00;

о. Н. Будз — Вонда парафія — $40.00; Сматс парафія $20.00;

о. С. Юник — Мелфорт парафія $25.00, Ніпавін парафія — $25.00, Ґронлід парафія — $25.00, Бруксбі парафія $25.00, Єллов Крік парафія $25.00. ($5.00 за клішу о. пароха).

о. М. Кучмяк — Йорктон, відділ ЛУКЖ разом ч. 1 і ч. 2 $100.00, БУК відділ Йорктон $50.00, парафія Бенкед $25, Модель Фарм парафія $25.00, Фоам Лейк парафія $15.00, Шіго-місто парафія $10.00, (в пам'ять бл. п. Івана Бонсуля, дяка-дириґента парафії Біверлейл, мати і родина покійного склали $25.00);

о. д-р С. Гарванко — Кридор парафія Пресв. Христового Серця $25.00, Блейн Лейк парафія $25.00; Орлів парафія $15.00, Угринів парафія $15.00;

о. Р. Гардибала — Бюкенен парафія $25.00, Василів парафія $10.00;

Вадіна парафія — від організації ЛУКЖ $50.00;

Валкарес парафія Пресвятої Евхаристії поштовий переказ за підписом Луцик, на $5.00;

о. Дж. Денищук — Винярд парафія Пресв. Христового Серця $50.00;

о. Баранецкі — Вишарт парафія Успення Пресв. Богородиці $25.00, Голяр парафія Св. ВМЧ Димитрія $25.00, Красне парафія Св. Івана Богослова $25.00;

о. Е. Тремблей — Бруно парафія $13.80;

о. прелат І. Олійник — Биггер парафія $25.00.

(Далі буде)

Саскатун, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. НИКОЛИ КОМАРНІЦЬКОГО

В суботу, 21 березня ц.р., упокоївся в Бозі бл. п. Никола Комарніцький, проживши 85 років, повного труду й праці життя.

Покійний народився 19 грудня 1884 р. в селі Гарасимів, пов. Городенка, Західна Україна.

До Канади приїхав 1903 р. Тут одружився 1908 р. з Магдалиною Кондра. Зразу фармерував продовж кількох років в окрузі Вонда, Саск., опісля в окрузі Ланцер, Саск. та в окрузі Кадворт аж до 1946 р. 1946 р. переходить вже на постійне життя до Саскатуну, де й помер.

Покійний Никола похоронив свою дружину Магдалину і синів бл. п. Стефана, Миколу, Володимира, Петра, Олексу і дочку Марію. В смутку залишив дві одружені дочки, а то, Александру Луцишин в Кадворт, Саск. і Павліну Гафтер в Торонті, Онт., п'ять синів: Миколу в Елбон, Саск., Василя в Альвені, Саск., Володимира в Саскатуні, Івана в Кадворт, Саск, і Николу в Ріджайні, Саск. 28 внуків і 28 правнуків. Залишив свого брата Олексу в Саскатуні.

Похорон покійного почався панахидою в 24 березня в похоронному заведенні Вествуд в Саскатуні. Похорон відслужено в катедральнії церкві св. Юрія. Відслужив о. прелат І. Олійник, який теж сказав прощальне слово. Тлінні останки покійного спочили на місцевому кладовищі в Саскатуні.

бл. п. Н. Комарницький

Після похорону в авдиторії катедрального храму св. Юрія відбувся поминальний обід, в часі якого промовляв о. декан П. Криворучка, складаючи від імені родини подяку всім, що взяли участь в похоронних обрядах і тим віддали останню прислугу покійному, доброму і відданому членові своїх українських парафій і громади.

В часі обіду проведено збірку на добродійні цілі з чого призначено $10.00 на пресовий фонд „Українських Вістей".

Вічна Йому Пам'ять.

Український театральний ансамбль

ЗАГОСТИВ ДО САСКАТУНУ

Український театральний ансамбль під патронатом КУК в Едмонтоні, загостив до нас в порозумінні й на запрошення нашого відділу КУК.

Концерт ансамблю був в неділю, 12-го квітня в театральній залі Осередку молоді при катедрі св. Юрія. До Саскатуну наші гості з Едмонтону приїхали трьома автами, частинно вже в суботу, 11-го квітня і були гощені в інституті ім. А. Шептицького і інституту ім П. Могили, де їх привітали представники жіночого і мужеського відділів КУК з головою КУК інж. С. Франком.

Концерт почався в годині 2:30 пополудні. То була прегарна соняшна днина. У такий день наші саскатунські громадяни переважно виїзджають відвідувати рідню на фармах. Та всетаки велика частина нашого громадянства задержала в Саскатуні вістка про приїзд ансамблю й вони напевно не пожаліли, що залишилися в місті.

В програмі концерту ми мали нагоду почути в прегарній рецитації (з-пам'яти) уривки з твору І. Кирійка „Сини Землі", п. Р. Осташевського, а теж у його незвичайному виконанні монолог „То говорить Гриць Зозуля", під час чого приявні то переживали моменти глибокого зворушення (при рецитації „Сини Землі"), то знову наповняли залю щирим і сердешнім сміхом.

В чергових точках програми наші серця насолоджувались гарним співом жіночого ансамблю „Мережі" при дуже вмілому фортепіяновому супроводі п-і Марії Дитиняк і скрипки проф. Сергія Яременка. Шкода, що не було нагоди почути скрипкового соля п. Яременка. А дальше сольо-спів п-і Люби Татух і п-і Анни Дейвидз. Саскатунські пані слухали сольоспіву сопрано обох пань із тихою - шляхетною заздрістю едмонтонцям — у нас є теж наші жіночі і дівочі хори й ми теж заворожували б слухачів красою рідної пісні маючи поміж собою так щедро обдарованих красою голосу пань. Зокрема грішили заздрістю того, після полудня ми, членки нашого жіночого хору.

Вкінці слідували точки танкового ансамблю „Сокіл". Відтанцьовано три танки: коломийку, танок „ластівка" і козачок, укладу пані Наталки Доброліж-Маївської, яка сама відтанцювала танок „хустина". В укладі танку проявляється добра послідовність рухів і легкість їх виконання.

І ще один виступ (шкода що тільки один!) п. Бориса Мельника — баритон, який своїм виступом вніс на сцену багато життя, бо п. Б. Мельник обдарований не тільки добрим голосом, але теж талантом опановувати сцену й захоплювати змістом пісні публику.

Після закінчення програми, на прохання голови КУК, подякувала від імені приявних на концерті п-і Марія Ткачук.

Перед від'їздом наших дорогих гостей з Едмонтону членки Комітету Українок Канади відділу в Саскатуні вгостили вечерею в бенкетовій залі Дому молоді. Тоді, від імені обох відділів КУК і громадянства Саскатуну, їх попращала і запросила знову приїхати із мистецьким виступом до Саскатуну голова відділу п-і Анна М. Баран.

Загальні збори кредитової спілки

"НОВА ГРОМАДА" В САСКАТУНІ, САСК.

В неділю, 22-го березня 1970-го р., в парафіяльному домі катедри св. Юрія, відбулися 32-гі звичайні річні загальні збори Щадничо — Кредитової Спілки "Нова Громада" в Саскатуні. На збори з'явилося понад 100 членів і кілька гостей. Зборами проводили президія Спілки п. Мирон Чернецький і віцепрезидент п. Йосиф Фернець; секретарем був п. Ярослав Сиваник.

Фінансовий звіт за попередний 1969-тий рік в активах і пасивах виказував суму $1,796,769.59. Сума за 1968-мий рік була $1,629,772.12. Спілка має 914 членів, в тому 30 організацій, а 25 підприємств мають свої окремі рахунки. За минулий рік членам виплачено 5 відсотків дивіденди від уділів.

В доповняючих виборах до дирекції перевибрано о. В. Івашка і п. Ст. Франка і вибрано нового члена п. Ст. Войтовича. До контрольної комісії одноголосно вибрано п. д-ра М. Небелюка. В дискусії, в якій брало участь кільканадцять осіб, порушено деякі фінансові проблеми, зміну назви Спілки, засоби придбання нових членів. Прелімінар бюджету предложив і пояснив управитель Спілки п. д-р Василь Яшан.

Крім нововибраних осіб, до дирекції "Нової Громади" належать: п. М. Чернецький, п. Й. Фернець, п. Я. Олійник, п. О. Процюк, п. Я. Сиваник, п. Ст. Кузьма; до контрольної комісії п. П. Киба і п. В. Шарко. Службовцями є: д-р В. Яшин, управитель і касир, п-і Бетті Заліщук, заступниця касира, п. З. Кузьма, книговод.

Поступ "Нової Громади" треба приписати щирій співпраці членів дирекції і контрольної комісії, а передовсім ревній праці і вмілому веденні справ Спілки її управителем, п. д-р В. Яшаном.

310 миль на годину

Японці працюють над будовою нового залізничого поїзду, який їхатиме 310 миль на годину. Поїзд буде їхати кілька цалів понад залізничими рейками. У повітрі буде його держати великий електромагнет. Поїзд повинен бути готовий 1980 р.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної ґазоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)

Dr. V. A. Bayrock

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ

9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.

X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3490

Річні збори Товариства українських піонерів

В неділю, 15-го лютого, відбулися в авдиторії св. Івана, річні збори Товариства українських піонерів Алберти. Предсідником зборів був посол В. Томин, а секретарем п. І. Козяк.

На початку зборів, на заклик предсідника, приявні, числом прибл. сто, вшанували пам'ять членів, що минулого року відійшли у вічність. Були то: Тома Томашевський, Василь Марковський та Дмитро Янда.

П. Н. Солован прочитав звіт з минулорічних зборів, а опісля здав звіт з діяльности товариства за 1969 р. Управа товариства відбула одинайцять засідань, влаштувала пікнік в Елк Айленд парку та вдатний бенкет. П. В. Лупул прочитав фінансовий звіт, з якого приявні довідалися, що минулого року товариство мало в прибутках 4,170.50 дол., а в розходах 1,070.00 дол. В тому була одна тисяча заплачена, як задаток на друк книжки піонерів. На конті товариства тепер є 3,100.00 дол.

Голова товариства адв. Й. М. Лазаренко повідомив приявних, що книжка „Історія українських піонерів Алберти" вже друкується й незабаром буде у продажі. З тої книжки наші внуки та правнуки зможуть довідатися про історію своїх предків, а саме, хто вони були, звідки приїхали до Канади, де й коли поселилися в Алберті, як вони дораблялися та як організували своє церковне, культурне та освітне життя.

Як головний редактор книжки, адв. Й. Лазаренко дякував редакційному комітетові за допомогу та гарну співпрацю при редаґуванні книжки, а всім членам управи за труд та допомогу та співпрацю при видаванні книжки.

Заступник голови Д Прокоп пригадав у свому звіті м.і., що, як 1941 р. оснувувано Товариство українських піонерів Алберти, то воно було поставило собі за завдання: 1.: відзначити в 1943 р. 50-річчя приїзду перших українських поселенців до Алберти; 2.: з тої нагоди видати пропам'ятну книгу; 3.: поставити в Едмонтаоні пам'ятник в честь наших піонерів; 4.: видавати журнал, в якому друковано би оповідання з українського життя в Алберті.

Досі Товариство майже в цілости виконало заплянувану діяльність. В 1943 р. Товариство відсвяткувало гідно 50-річчя приїзду українських поселенців до Канади. В 1963 р. Товариство побудувало пам'ятник українським піонерам в Елк Айленд парку, який підніс престіж українських поселенців серед загалу канадців. Тепер Товариство видає в англійській мові книгу про життя піонерів та їхні осяги й здобутки. Покійний Тома Томашевський видавав журнал „Український піонер", в якому друкував спомини з життя українських піонерів. На жаль, журнал перестав виходити. Але варто би його відновити й дальше писати історію наших піонерів.

Голова контрольної комісії п. Ф. Лакуста поставив внести на признання довір'я уступаючій управі, що приявні прийняли грімкими оплесками.

Після того вибрано управу на 1970 р. в такому складі: голова — адв. Й. М. Лазаренко; перший заст. голови — Д. Прокоп; другий заст. голови — Н. Довганюк; секретар — Н. Солован; заст. секр. — Д. Дорош касир — В. Лупул; директори: І. Данилович, Ф. Бойко, Т. Федорук і Ю. Федунець. Контрольна комісія: С. Порайко, Н. Черняк і Ф. Лакуста.

Одноголосно перевибрано редакційний комітет в такому складі: адв. Й. Лазаренко, інсп. І. Ґорецький, інж. М. Фляк і вчитель Д. Прокоп.

В ході дальших нарад вирішено, щоб редакційний комітет дібрав собі ще одного члена, який переводив би коректу книжки. Дальше порішено, щоб книжку продавати по ціні її кошту, тобто сім і пів доляра. Книгарні та члени Товариства дістануть при купні книжки 40% знижки.

На зборах було кількох молодших громадян, які вписалися в члени Товариства, а на яких товариство покладає великі надії. Товариство ще й дальше приймає нових членів, що є українського роду та вповні приймають статут Товариства.

Особи, які хотіли би купити книжку, чи вписатися в члени Товариства, просимо писати на адресу секретаря:

N. Solowan
11135 - Groat Road
EDMONTON, Alberta

подав: Д. Прокоп

УВАГА

БІНҐО

КОЖНОЇ НЕДІЛІ

В 7:30 ВЕЧОРА У
SPORTEX
EXHIBITION GROUNDS

БІНҐО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира
12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

МАЛЮВАННЯ

та розмальовування
Іван ПАРУБІЙ
ТЕЛ.: 479-6176
Всередині й знадвору
Помірковані ціни

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Виставка українських мистців з Алберти

Чотири українські мистці з Алберти виставляють свої образи на мистецькій виставці, що її в приміщеннях едмонтонської мистецької ґалерії влаштував відділ культурного розвитку Албертського провінційного уряду на спілку з Едмонтонською мистецькою ґалерією. Свої картини виставляють Ігор Дмитрук з Едмонтону, Володимир Дроган і Тед Дяков з Калґарі та Ед Драганчук з Бравґ Крік, Алберта.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

ВЕҐРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Веґревил під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone GA 2-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Річна передплата „УВ" – тільки $5.00

EATON'S
HEARING AID CENTRE
• Комплетна перевірка слуху апаратом
• Дуже доброї якости інструменти по низькій ціні
Для докладної перевірки Вашого слуху зробіть вчасно домовлення з авдіометристом Ітона.
Слухова клініка: травень: вівторок, 5 — Едсон; середа, 6 — Гінтон.
ТЕЛ.: 424-0181
Ітона центр для слухових апаратів на першій підлозі.
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Association

Продаємо нові сталеві рури
Маємо тільки короткі.
Фунт 6 центів.
Платимо найвищі ціни за старі речі з міді, бронзу, радіатори, батерії ітд.
Маємо великий вибір різних решток товарів, включаючи реміничі інструменти, коци, тенки на воду ітд. по низькій ціні.
Щадіть гроші, купуючи у
DAVIS
Enterprises (Alberta)
Division of
Davis Industries Ltd.
Phone: 455-2177
11404 - 143 St.,
EDMONTON, Alta.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що реґулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колеґії Хірургів
F.R.C.S.(C) — F.A.C.S.
хірург-спеціяліст
203, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Н. Д. Голубіцький
Відновив лікарську практику
при
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543

Збірка давніх друків та пам'яткових речей

Музей-архів то скарбниця історичних національних багатств. Така нація, що шанує та зберігає пам'ятки свого славного минулого та цінить скарби своєї культури, житиме вічно між культурними народами.

Присилайте все, що належить до музею.

ПОДАЄМО 19-тий СПИСОК осіб, що передали нам свої матеріяли:

1.: Всч. о. Б. ЛОЗИНСЬКИЙ, (другий раз) Калґари, Алта — вишитий образ чаша евангелія присланий з України та брошури;

2.: п. К. ЛИСЮК, директор „Національного Музею Онтаріо, Каліф., ЗДА — написав лист з признанням і побажав успіхів у дальшій праці, прислав статут з „Нац. Музею" та 8 цінних книжок;

3.: п. М. ЧОРНОПИСЬКИЙ, Гай Прері, Алта — піонер. До Канади приїхав 1910 р. передав цікаві свої спомини та три портрети, між ними — портрет Т. Шевченка з різьбленими рамами, які різьбив піонер Ів. Лазарчук;

4.: п. Д. Фодчук, Торонто Онт. — книжки, журнали, статут тов., летючки, програмки й часописи;

5.: п-во Іван і Марія БЗОВИЙ, (другий раз) Ройкрофт, Алта — книжки, календарі й часописи;

6.: п. В. СЕМЕНЕЦЬ, Калгари, Алта — коверти для філятелістів, летючки, картки й програмки;

7.: п-і М. ПРОЦИК (другий раз) Чіллівак, Бр. К. — одна книжка.

Жертводавцям наша щира подяка. Зверніть увагу молодшому поколінню, щоби НЕ ВИКИДАЛИ та не нищили українського народнього добра, а прислали до музею.

Телефонуйте: 424-6905
Пишіть:
Н. ЮРИК
10231 - 98 St.,
EDMONTON 15, ALBERTA

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Ave.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Боб Невілл кандидує

BOB NEVILLE — EDMONTON SEPARATE SCHOOL TRUSTEE
Bus.: 429-3374 — Res.: 489-0555
JIM FISHBOURNE — CAMPAIGN MANAGER
Bus.: 424-0836 — Res.: 469-1284

В найкращому інтересі податковців та в свідомості, що найпершою справою сьогодні є "освіта", здається мені, що я найкраще можу послужити громаді стараючися одержати номінацію у виборчій окрузі „Едмонтон-сентер" з прогресивно-консервативної партії.

Мій досвід у туристиці допоможе мені зацікавити Албертою туристів з усього світу, які будуть приїздити до нашої провінції та привезуть сюди чимало долярів, допомагаючи одночасно створювати нові місця для праці.

Другою спонукою старатися про цю номанацію є те, що мені подобається позитивний спосіб праці гуртка послів провінційної леґіслятури під вмілим проводом адв. Петра Лоґід.

(огол.) Боб Невілл

БАЛЬ
з нагоди
ДНЯ МАТЕРІ

ВІДБУДЕТЬСЯ
в суботу, 9 травня 1970
в приміщеннях
HILLCREST COUNTRY CLUB
156 вулиця і 72 авеню
в Едмонтоні

Коктейл: год. 6:45 веч.
Вечеря: год. 7:45 веч.

— Несподіванки — розгравки —
— розваги —

Оркестра „Біямонті"

Вступ: $6.00 від особи
Студенти: $4.50

Квитки можна набути раніше в „Українських Вістях"

На цей баль сердечно запрошує українське громадянство Едмонтону та околиці відділ Братства Українців Католиців Пресв. Евхаристії в Едмонтоні.

Посилаю —— на передплату „Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....

....

Ім'я і
нова адреса: ....

....

(Адресу писати по-англійськи)

ВШАНУЙМО ПАМ'ЯТЬ Т. ЧУПРИНКИ

5-го березня 1970 року минуло двадцять років від дня геройської смерти сл. п. ген.-хорунжого Тараса Чупринки, голови Проводу Організації Українських Націоналістів на Рідних Землях, голови Ґенерального Секретаріяту Української Головної Визвольної Ради, головного командира Української Повстанської Армії та довголітнього члена Українського Пласту і основоположника 10-ого Куреня УСП-ів «Чорноморці».

Вся українська спільнота у вільному світі відзначає ці роковини, віддаючи честь Тому, хто сім років безперервно вів Українську Повстанську Армію, як її головний командир, у боротьбі з німецьким і московським окупантами.

З цієї нагоди молодечі організації міста Едмонтону Пласт і СУМ улаштовують спільне **Свято весни,** присвячене цим роковинам. Свято відбудеться у неділю 7-ого червня 1970 року в оселі оо. Василіян над Голубиним Озером з відповідною до цього програмою. Відкриваємо свято Службою Божою о год. 10-ій ранку. Українське громадянство запрошуємо щиро узяти участь у згаданому святі.

За управу Осередку СУМ — **За Пластову станицю**

В. Багнюк, голова — **П. Саварин,** станичний